

แนวทางการดำเนินงานส่งเสริมความปลอดภัยและ
มาตรการโรงเรียนปลอดภัย (Safety School)
เพื่อนำไปสู่ Happy School

กลุ่มส่งเสริมการจัดการศึกษา
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต ๔
: ส่งเสริม สนับสนุน ดูแล ป้องกันและให้โอกาสทางการศึกษา พัฒนาและขับเคลื่อนด้วยทีม:
สพฐ. วิถีใหม่ วิถีคุณภาพ

เอกสาร สส.ที่ ๖ /๒๕๖๔

คำนำ

ความปลอดภัยของนักเรียนเป็นปัจจัยที่มีความสำคัญต่อการจัดบริการทางการศึกษาของโรงเรียน เพราะนอกจากจะส่งผลให้นักเรียนได้เรียนรู้อย่างมีความสุขและปลอดภัยแล้ว ยังมีผลทางตรงต่อการพัฒนาคุณภาพและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน รวมถึงการสร้างควมไว้วางใจและความเชื่อมั่นของผู้ปกครอง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต ๔ ได้จัดทำแนวทางการดำเนินงานส่งเสริมความปลอดภัยและมาตรการโรงเรียนปลอดภัย (Safety School) เพื่อนำไปสู่ Happy School เล่มนี้ขึ้น โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อป้องกันและดูแลความปลอดภัยให้กับบุคลากรทางการศึกษาและนักเรียนในการสร้างข้อตกลง แนวทางปฏิบัติ ในการยอมรับฟังความคิดเห็นที่แตกต่างจากการแสดงออกด้านสิทธิและเสรีภาพของนักเรียน โดยการสร้างความเข้าใจในกลุ่มข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ที่มีหน้าที่หลักในการจัดการเรียนการสอนควบคู่กับการป้องกันและส่งเสริมให้นักเรียนได้แสดงออกอย่างเสรีอยู่บนพื้นฐานความเหมาะสมตามคุณลักษณะของนักเรียน โดยยึดความปลอดภัยของนักเรียนเป็นที่ตั้ง ทั้งด้านร่างกายจิตใจ และสิทธิเสรีภาพทางสังคม ซึ่งจะทำให้ลดช่องว่างระหว่างนักเรียนและบุคลากรทางการศึกษา ที่มีความคิดเห็นที่ขัดแย้ง และส่งผลสู่การจัดการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต ๔ หวังเป็นอย่างยิ่งว่า แนวทางการดำเนินงานส่งเสริมความปลอดภัยและมาตรการโรงเรียนปลอดภัย (Safety School) เพื่อนำไปสู่ Happy School เล่มนี้ ผู้บริหารสถานศึกษา ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาโรงเรียนในสังกัด จะนำไปใช้เป็นแนวทางขับเคลื่อนสู่การปฏิบัติที่มีผลให้เด็กนักเรียนได้รับการดูแลช่วยเหลือ ค้ำครองและเยียวยาได้อย่างเหมาะสมตามสถานการณ์รุนแรงของปัญหา

กลุ่มส่งเสริมการจัดการศึกษา
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต ๔
มิถุนายน ๒๕๖๔

สารบัญ

คำนำ	
ส่วนที่ ๑ นโยบายด้านความปลอดภัยของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต ๔	๑
วัตถุประสงค์	๒
เป้าหมาย	๒
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	๒
ยุทธศาสตร์การดำเนินงาน	๓
มาตรการที่ ๑ การป้องกัน	๓
มาตรการที่ ๒ การเผชิญเหตุและการแก้ไขปัญหา	๔
มาตรการที่ ๓ การเยียวยาและการบำรุงขวัญ	๕
มาตรการที่ ๔ การรายงานเหตุ	๕
ส่วนที่ ๒ การวางแผนจัดทำแนวทางการดำเนินงานส่งเสริมความปลอดภัยและมาตรการโรงเรียน ปลอดภัย (Safety School) เพื่อนำไปสู่ Happy School	๖
ส่วนที่ ๓ มาตรการป้องกันความปลอดภัยและแก้ไขอุบัติเหตุ อุบัติภัย และปัญหาสังคม	๗
ภัยบุคคล	๗
ภัยจากอุบัติเหตุ	๒๔
ภัยจากสาธารณภัย	๒๗
ภัยจากสัตว์มีพิษ	๓๐
แนวทางป้องกันและแก้ไขอุบัติเหตุ อุบัติภัยและปัญหาสังคมของสถานศึกษา	๓๑
เอกสารอ้างอิง	๔๑
ภาคผนวก	๔๒
แบบรายงาน สพป.ชม.๔	๔๓
แบบประเมินสถานศึกษาปลอดภัย	๔๕
คณะผู้จัดทำ	๕๒

**แนวทางการดำเนินงานส่งเสริมความปลอดภัยและมาตรการโรงเรียนปลอดภัย
(Safety School) เพื่อนำไปสู่ Happy School
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต ๔**

**ส่วนที่ ๑ นโยบายด้านความปลอดภัยของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
เชียงใหม่ เขต ๔**

นโยบายแนวทางการดำเนินงานส่งเสริมความปลอดภัย และมาตรการโรงเรียนปลอดภัย (Safety School) เพื่อนำไปสู่ Happy School สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต ๔ ถือเป็นนโยบายหลักสำคัญและจำเป็นเร่งด่วนที่โรงเรียนและผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องทุกฝ่ายจะต้องร่วมกันหาแนวทางที่เป็นรูปธรรมในการดูแลช่วยเหลือนักเรียนให้ได้เรียนรู้อย่างมีความสุข เป็นไปตามหลักสูตร มีทักษะชีวิตที่จะดูแลตนเองให้ปลอดภัยท่ามกลางสภาพแวดล้อมทางสังคม อุบัติเหตุ อุบัติภัย สภาพภูมิอากาศ ตลอดจนวิถีการใช้ชีวิตแนวใหม่ให้มีความปลอดภัยต่อสุขภาพกายและสุขภาพจิต เพราะนักเรียนคือหัวใจของการจัดการศึกษา

สืบเนื่องจากสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงของบริบททางสังคมทำให้คนไทยในยุคปัจจุบันเกิดการตื่นตัว และสนใจ การค้นหาข้อมูลข่าวสารเพื่อพัฒนาตนเองและครอบครัว ทุกคนมีสิทธิเข้าถึงข้อมูลข่าวสารที่หลากหลายได้อย่างเสรีทำให้เกิดการพัฒนาตนเองเป็นแบบพลวัต สังคมถูกขับเคลื่อนผ่านการแสดงออกด้านสิทธิเสรีภาพอย่างอิสระ โดยเฉพาะเด็กหรือเยาวชนในวัยเรียนที่ให้ความสำคัญในเรื่องสิทธิและเสรีภาพของตนเอง นักเรียนมีความสนใจในการหาข้อมูลข่าวสารด้วยตนเอง ผ่านสื่อโซเชียลมีเดียที่หลากหลายอีกทั้งถ้าที่จะแสดงออกผ่านพฤติกรรมการสื่อสารออนไลน์ หรือรวมไปถึงการแสดงออกเชิงสัญลักษณ์ในกลุ่มวัยของตนเอง เพื่อให้ผู้ที่มีแนวคิดที่เห็นต่างได้รับรู้ และแก้ไขในสิ่งที่เรียกร้อง แต่อย่างไรก็ตาม เมื่อเกิด การแสดงออกซึ่งความเห็นต่างที่อยู่บนพื้นฐานค่านิยมไทยอาจทำให้เกิดความขัดแย้งขึ้นระหว่างผู้ที่มีความเห็นต่างกัน นำมาซึ่งการปะทะสู่ความรุนแรง โดยการเริ่มจากความรุนแรงระดับเล็กน้อยจนถึงขั้นทำให้เกิดชนวนความแตกแยกและเข้าใจผิดที่ลุกลามเป็นปัญหาใหญ่พร้อมทั้งส่งผลกระทบต่อความปลอดภัยของนักเรียนในโรงเรียน ซึ่งเป็นเรื่องสำคัญอย่างยิ่งที่ ผู้บริหารสถานศึกษา ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาต้องคอยระมัดระวังป้องกันและสนับสนุนให้นักเรียนมีความปลอดภัยสูงสุด

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้มีการกำหนดมาตรการโรงเรียนปลอดภัย (Safety School) เพื่อป้องกันและดูแลความปลอดภัยให้กับบุคลากรทางการศึกษาและนักเรียน ในการสร้างข้อตกลงแนวทางปฏิบัติ ในการยอมรับฟังความคิดเห็นที่แตกต่างจากการแสดงออกด้านสิทธิและเสรีภาพของนักเรียนโดยการสร้างความเข้าใจ ในกลุ่มข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ที่มีหน้าที่หลักในการจัดการเรียนการสอนควบคู่กับการป้องกัน และส่งเสริมให้นักเรียนได้แสดงออกอย่างเสรีอยู่บนพื้นฐานความเหมาะสมตามคุณลักษณะของนักเรียน โดยยึดความปลอดภัยของนักเรียนเป็นที่ตั้ง ทั้งด้านร่างกาย จิตใจ และสิทธิเสรีภาพทางสังคม ซึ่งจะช่วยให้ลดช่องว่างระหว่างนักเรียนและบุคลากรทางการศึกษาที่มีความคิดเห็นที่ขัดแย้ง และส่งผลสู่การจัดการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด เพื่อให้การดำเนินงานมาตรการโรงเรียนปลอดภัย (Safety School) เป็นไปด้วยความเรียบร้อยเกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผล สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต ๔ จึงกำหนดแนวทางการดำเนินงานส่งเสริมความปลอดภัยและมาตรการโรงเรียนปลอดภัย (Safety School) เพื่อนำไปสู่ Happy School ขึ้น

วัตถุประสงค์

- ๑) เพื่อให้มีรูปแบบแนวทางการรักษาความปลอดภัยของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา / สถานศึกษา ด้านอุบัติเหตุ ด้านอุบัติภัย และด้านปัญหาทางสังคม โดยอาศัยแนวคิดเชิงสร้างสรรค์ภายใต้หลักการกระจายอำนาจ การมีส่วนร่วม และยึดประโยชน์สูงสุดของนักเรียนเป็นสำคัญ
- ๒) เพื่อสร้างความเข้มแข็งระบบการรักษาความปลอดภัยของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา / สถานศึกษาให้มีความพร้อม สามารถป้องกัน และแก้ไขสถานการณ์ปัญหาของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา นักเรียน ทั้งด้านอุบัติเหตุ อุบัติภัย และปัญหาทางสังคมที่จะเกิดขึ้นอย่างมีประสิทธิภาพ
- ๓) เพื่อให้ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา นักเรียนทุกคนได้รับการปกป้อง และคุ้มครองความปลอดภัย ทั้งด้านร่างกาย และจิตใจ โดยเฉพาะนักเรียนจะได้รับการดูแลอย่างใกล้ชิด และสามารถอยู่ในสังคมได้อย่างปลอดภัยและมีความสุข
- ๔) เพื่อสร้างความตระหนักในการรักษาความปลอดภัยของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา สถานศึกษา โดยการให้ความรู้ ความเข้าใจแก่ผู้ที่รับผิดชอบ และผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการรักษาความปลอดภัยของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา และสถานศึกษา
- ๕) ลดความเสี่ยงอันตรายและอุบัติเหตุต่างๆ ของบุคลากร นักเรียนและผู้เกี่ยวข้อง
- ๗) เพื่อสร้างมาตรการรายงานเหตุการณ์ต่อผู้บังคับบัญชาอย่างฉับไว

เป้าหมาย

- ๑) ปีการศึกษา ๒๕๖๔-๒๕๖๖ โรงเรียนในสังกัดมีมาตรการดำเนินโรงเรียนปลอดภัยของนักเรียน ด้านร่างกาย จิตใจ และสิทธิเสรีภาพทางสังคม
- ๒) ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา นักเรียน และผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องทุกคนในสังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต ๔ ได้รับการคุ้มครองดูแลความปลอดภัย และป้องกันความขัดแย้ง
- ๓) ผู้บริหารสถานศึกษา ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ผู้ปกครองนักเรียน มีแนวทางในการป้องกันและรักษาความปลอดภัยแก่นักเรียน และป้องกันเหตุความรุนแรงอันนำไปสู่ความฟ้องร้องต่างๆ
- ๔) เครือข่ายหน่วยงานภาครัฐและเอกชน มีส่วนร่วมในการดูแลความปลอดภัยให้แก่นักเรียนและป้องกันเหตุความรุนแรงอันนำไปสู่ความฟ้องร้องต่างๆ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

- ๑) โรงเรียนกำหนดมาตรการ และสามารถปฏิบัติตามมาตรการดำเนินการโรงเรียนปลอดภัย
- ๒) นักเรียนได้รับการคุ้มครองความปลอดภัยด้านร่างกาย จิตใจ และสิทธิเสรีภาพทางสังคม
- ๓) บรรยากาศในโรงเรียนสนับสนุนการจัดการเรียนการสอนอย่างมีประสิทธิภาพ
- ๔) ส่งเสริมการปกครองในระบอบประชาธิปไตยที่สนับสนุนให้บุคคลได้แสดงออกอย่างเสรีภาพ และปลอดภัย
- ๕) โรงเรียนมีการกำกับ ติดตามประเมินผลและรายงานให้ต้นสังกัดทราบ

ยุทธศาสตร์การดำเนินงาน

แนวทางการดำเนินงานส่งเสริมความปลอดภัยและมาตรการโรงเรียนปลอดภัย (Safety School) เพื่อนำไปสู่ Happy School ดำเนินการ ๔ มาตรการ ได้แก่

มาตรการที่ ๑ การป้องกัน

๑.๑ มีแผนปฏิบัติการรักษาความปลอดภัยในสถานศึกษาอย่างเป็นระบบ (Safety School)

กระบวนการและแนวทางการดำเนินงาน

๑. ตั้งคณะกรรมการจัดทำแผนปฏิบัติการพัฒนาความปลอดภัยในสถานศึกษา
๒. กำหนดแผนงาน โครงการที่เกี่ยวข้องกับการขับเคลื่อนความปลอดภัยในสถานศึกษา
๓. จัดทำแผนพัฒนาบุคลากรและผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง
๔. มีระบบเผยแพร่ข้อมูล ข่าวสาร สารสนเทศ ที่เกี่ยวข้องกับความปลอดภัยในสถานศึกษา

ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๑.๒ พัฒนาศักยภาพผู้บริหาร ครู บุคลากรในการดูแลช่วยเหลือผู้เรียนและผู้ได้รับผลกระทบ

กระบวนการและแนวทางการดำเนินงาน

๑. กำหนดให้มีการเพิ่มความรู้อุบัติเหตุ และทัศนคติ ใน ๓ ด้าน ดังนี้
 - ๑) การจัดการความขัดแย้ง
 - ๒) การคัดกรองกลุ่มเสี่ยงและช่วยเหลือ
 - ๓) การจัดการในภาวะฉุกเฉิน
๒. บูรณาการการจัดการเรียนรู้ทั้งในและนอกห้องเรียน
๓. จัดกิจกรรมเสริมสร้างศักยภาพผู้เรียนให้มีทักษะชีวิต สามารถแก้ปัญหาได้อย่างเหมาะสม
๔. เปิดช่องทางให้นักเรียนได้แสดงความคิดเห็น เสนอแนวทาง ความต้องการ เกี่ยวกับความปลอดภัยในสถานศึกษาโดยผ่านกลไกของสถานักเรียนหรือกล่องรับฟังความคิดเห็นของสถานศึกษา
๕. ดำเนินการช่วยเหลือผู้ที่ได้รับผลกระทบตามโอกาส และความเหมาะสม

๑.๓ การพัฒนาสิ่งแวดล้อมและบรรยากาศในสถานศึกษา

กระบวนการและแนวทางการดำเนินงาน

๑. จัดสภาพแวดล้อมทางกายภาพของสถานศึกษาให้มีความปลอดภัย เหมือนบ้านที่ “อบอุ่น น่าอยู่ น่าเรียน”
๒. มีมาตรการการจัดการความปลอดภัยหลายรูปแบบ ตามความเหมาะสมกับสภาพปัญหา และบริบทของสถานศึกษา

๓. มีแหล่งเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างความปลอดภัยในสถานศึกษา

๑.๔ การมีส่วนร่วมของสถานศึกษา ผู้ปกครอง ชุมชนและภาคีเครือข่าย

กระบวนการและแนวทางการดำเนินงาน

คณะกรรมการระดับสถานศึกษา ประกอบด้วย ผู้อำนวยการสถานศึกษา เป็นประธาน รองผู้อำนวยการสถานศึกษา/ผู้ที่ได้รับมอบหมาย เป็นรองประธาน ผู้แทนครู ผู้แทนสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษา ผู้แทนคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ผู้แทนผู้ปกครอง ผู้แทนนักเรียน ประธานนักเรียน ประธานสถานักเรียน หัวหน้างานกิจการนักเรียน หรือผู้รับผิดชอบ เป็นกรรมการและเลขานุการ มีหน้าที่

๑. ให้ความเห็นชอบแผนปฏิบัติการสถานศึกษาปลอดภัย (Safety School)

๒. กำหนดมาตรการป้องกันและแนวทางแก้ไขปัญหาความปลอดภัยในสถานศึกษาตามความเหมาะสมของโรงเรียน

๓. วิเคราะห์และประเมินสถานการณ์ ระดับความรุนแรงของเหตุที่เกิดขึ้น และกำหนดแนวทางแก้ไข

๔. ดำเนินการแก้ปัญหาตามแนวทางที่กำหนด

๕. ดูแลช่วยเหลือ เยียวยาผู้ที่ได้รับผลกระทบให้เกิดความพึงพอใจตามความเหมาะสม

๖. กำกับ ติดตาม และประเมินผล รวมทั้งให้ข้อเสนอแนะ

มาตรการที่ ๒ การเผชิญเหตุและการแก้ไขปัญหา

๒.๑ จัดการและแก้ไขให้ความช่วยเหลือหากเกิดเหตุการณ์

กระบวนการและแนวทางการดำเนินงาน

๑. สถานศึกษามีแนวทางปฏิบัติการจัดการหรือการระงับเหตุ การช่วยเหลือเมื่อเกิดเหตุในสถานศึกษา

๒. สร้างความตระหนัก ประชาสัมพันธ์ และสร้างการรับรู้แนวปฏิบัติการจัดการและการช่วยเหลือทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา

๓. เตรียมบุคลากร และเครื่องมือให้พร้อมรับสถานการณ์ เช่น การซ้อมดับเพลิง การซ้อมหนีไฟ การปฐมพยาบาลเบื้องต้น เป็นต้น

๒.๒ คัดกรองและช่วยเหลือเบื้องต้นในสถานศึกษา

กระบวนการและแนวทางการดำเนินงาน

๑. ตรวจสอบข้อมูลเบื้องต้น ประเมินสถานการณ์ และคัดกรอง ให้การช่วยเหลือผู้เรียนและผู้ได้รับผลกระทบในสถานศึกษา

๒. ให้การช่วยเหลือเบื้องต้นกับผู้เรียนและผู้ได้รับผลกระทบในสถานศึกษา เพื่อให้ผู้ประสบเหตุ มีความปลอดภัยหรือลดอัตราความรุนแรงของเหตุการณ์ลง

๓. กำหนดขั้นตอนและวิธีการแจ้งเหตุหรือระงับเหตุ สามารถช่วยเหลือด้านร่างกายและจิตใจพร้อมประเมินสถานการณ์เบื้องต้นได้ทันที

๔. ผู้ที่ได้รับแจ้งเหตุ ดำเนินการช่วยเหลือด้านร่างกายและจิตใจพร้อมประเมินสถานการณ์เบื้องต้นโดยทันที

๒.๓ จัดการและประสานความร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

กระบวนการและการดำเนินงาน

๑. กำหนดช่องทางประสานพิเศษเพื่อขอการสนับสนุนช่วยเหลือ จากหน่วยงานต่างๆ เมื่อมีภาวะวิกฤตเกิดขึ้น เช่น สถานพยาบาล สถานีตำรวจ สถาบันจิตวิทยา เป็นต้น

๒. สถานศึกษาระงับเหตุ ช่วยเหลือเมื่อเกิดเหตุในสถานศึกษา เช่น การรับฟัง การเจรจาต่อรองการเก็บข้อมูล เป็นต้น

๒.๔ ส่งต่อผู้เรียนและผู้ได้รับผลกระทบที่ชัดเจน (กรณีส่งต่อ)

กระบวนการดำเนินงาน

มีขั้นตอนส่งต่อที่ชัดเจน เป็นการเฉพาะกับสถานการณ์ เพื่อให้ผู้ประสบเหตุได้รับการบำบัดรักษาทั้งด้านร่างกายและจิตใจ จากผู้เชี่ยวชาญเฉพาะทาง

๒.๕ ติดตามและประสานงานในการประเมินสภาพจิตใจของนักเรียน

กระบวนการและการดำเนินงาน

มีการประสานงาน ติดตาม และประเมินสถานการณ์หลังได้รับการดูแลช่วยเหลือ

มาตรการที่ ๓ การเยียวยาและการบำรุงขวัญ

๓.๑ มาตรการช่วยเหลือ เยียวยา พ้นฟูจิตใจ ผู้ได้รับผลกระทบ

กระบวนการและแนวทางการดำเนินงาน

๑. ด้านการจ่ายเงินช่วยเหลือผู้เสียชีวิตและผู้บาดเจ็บตามสิทธิประโยชน์ทางกฎหมาย
๒. จัดกิจกรรมพัฒนาความฉลาดทางอารมณ์และสังคม เพื่อสร้างความภาคภูมิใจและรู้สึก

มีคุณค่าในตนเอง

๓. จัดตั้งศูนย์ช่วยเหลือเยียวยาพ้นฟูจิตใจ (การให้คำปรึกษา)

๓.๒ ประสานทำความเข้าใจตามสถานการณ์ และความเหมาะสมให้ผู้ที่เกี่ยวข้องทราบ

กระบวนการและแนวทางการดำเนินงาน

๑. สถานศึกษากำหนดแนวทางในการช่วยเหลือ ผู้เรียนและผู้ได้รับผลกระทบ ที่สามารถตรวจสอบได้ อาทิ การจัดตั้งกองทุนเพื่อช่วยเหลือผู้ประสบภัย การขอรับบริจาค

๒. กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการช่วยเหลือตามความเหมาะสมแก่เหตุที่เกิดขึ้นกับผู้เรียนและผู้ได้รับผลกระทบ

๓. ประสานองค์กรหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้ผู้เรียนและผู้ได้รับผลกระทบได้รับสิทธิประโยชน์พึงมี เช่น เงินประกันสังคม ประกันชีวิต เป็นต้น

มาตรการที่ ๔ การรายงานเหตุ

๔.๑ รายงานระหว่างประสบเหตุ

๔.๑.๑ กรณีฉุกเฉิน

๔.๑.๒ กรณีไม่ฉุกเฉิน

กระบวนการและแนวทางการดำเนินงาน

๑. กรณีฉุกเฉิน (ประสบเหตุซึ่งหน้าหรือกรณีเป็นข่าว)

- รายงานต้นสังกัดทราบทันที
- ติดตามจากเหตุที่เกิดขึ้นอย่างใกล้ชิดและรายงานเป็นระยะ

๒. กรณีไม่ฉุกเฉิน

- รายงานผู้บังคับบัญชาตามลำดับ
- บันทึกข้อมูลในแบบรายงานที่สถานศึกษากำหนด

๔.๒ รายงานหลังประสบเหตุ

กระบวนการและแนวทางการดำเนินงาน

- รายงานผลการดำเนินงาน
- รายงานผลการประสานความร่วมมือกับหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง

๔.๓ การติดตามและประเมินผลมาตรการการรักษาความปลอดภัยในสถานศึกษา

กระบวนการและแนวทางการดำเนินงาน

รายงานการติดตามและประเมินผลมาตรการการรักษาความปลอดภัยในสถานศึกษา พร้อมทั้งจัดเก็บข้อมูลอย่างเป็นระบบ

-มีการประชุมวางแผนร่วมกันในหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

-นำมติในที่ประชุมมากำหนดมาตรการการรักษาความปลอดภัยในสถานศึกษา

ส่วนที่ ๒ การวางแผนจัดทำแนวทางการดำเนินงานส่งเสริมความปลอดภัยและมาตรการ
โรงเรียนปลอดภัย (Safety School) เพื่อนำไปสู่ Happy School
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต ๔

แนวทางการดำเนินงานส่งเสริมความปลอดภัยและมาตรการโรงเรียนปลอดภัย (Safety School) เพื่อนำไปสู่ Happy School ให้แก่ข้าราชการครู บุคลากรทางการศึกษา นักเรียนและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต ๔ เน้นการมีส่วนร่วมระหว่างบุคลากร ครู นักเรียน ชุมชน และเครือข่าย โดยร่วมกันวางแผนป้องกัน แก้ไข ควบคุม กากับ ติดตาม ประเมินผลและรายงาน จึงจำเป็นต้องมีมาตรการและกิจกรรมเพื่อให้รับประโยชน์สูงสุดตามเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.๒๕๔๕ พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ และ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๓ พระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ.๒๕๔๖ และพระราชบัญญัติการป้องกันและแก้ไขปัญหาการตั้งครุภัณฑ์ในวัยรุ่น พ.ศ. ๒๕๕๙ ระเบียบกระทรวงศึกษาว่าด้วยการลงโทษนักเรียนและนักศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๘ อีกทั้งมาตรการแก้ไขปัญหาการล่องละเมิดหรือคุกคามทางเพศ รวมทั้งอุบัติเหตุ อุบัติภัย พร้อมทั้งนโยบายของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ดังนี้

ขั้นตอน	ภารกิจ
๑. ศึกษาสภาพทั่วไป	ศึกษาสภาพทั่วไปของโรงเรียน ชุมชน ความเข้มแข็งของเครือข่ายเพื่อวิเคราะห์ความเสี่ยงจากการเกิดอุบัติเหตุ อุบัติภัย และภัยจากสภาพแวดล้อม ภัยจากธรรมชาติ
๒. กำหนดมาตรการหลัก	กำหนดมาตรการหลักเพื่อป้องกัน และ/หรือ แก้ไข
๓. กำหนดมาตรการเสริม	กำหนดมาตรการเสริมให้เหมาะสมกับความเชื่อ วัฒนธรรมและประเพณีของท้องถิ่น และสภาพความเสี่ยงของท้องถิ่น
๔. กำหนดกิจกรรม	กำหนดกิจกรรมสนับสนุนมาตรการหลักและมาตรการเสริม (อบรมให้ความรู้ ศึกษาดูงาน)
๕. กำหนดเวลาและผู้รับผิดชอบ	กำหนดเวลาและผู้รับผิดชอบอย่างชัดเจน และสามารถปฏิบัติได้

ส่วนที่ ๓ มาตรการป้องกันความปลอดภัยและแก้ไขอุบัติเหตุ อุบัติภัย และปัญหาทางสังคม
 ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา นักเรียน และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในสังกัด
 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต ๔

ผู้รับผิดชอบ

๑. ผู้บริหารโรงเรียน
๒. ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา
๓. คณะกรรมการสถานศึกษา
๔. ผู้ปกครอง
๕. นักเรียน
๖. ชุมชน

๓.๑ ภัยบุคคล

๑) ครู/บุคลากรทางการศึกษา กับนักเรียน

๑.๑ ด้านการลงโทษนักเรียน

การลงโทษนักเรียนและนักศึกษา พ.ศ.๒๕๔๘ ซึ่งมีการลงโทษผู้กระทำผิด

มี ๔ สถาน ดังนี้

(๑) ว่ากล่าวตักเตือน : ใช้ในกรณีนักเรียนทำผิดไม่ร้ายแรง

(๒) การทำทัณฑ์บน : ใช้ในกรณีนักเรียนที่ประพฤติไม่เหมาะสมกับสภาพนักเรียน

ตามกฎหมายว่าด้วยความประพฤตินักเรียนนักศึกษา หรือกรณีทำให้เสียชื่อเสียงและเกียรติศักดิ์ของสถานศึกษาหรือฝ่าฝืนระเบียบของสถานศึกษา หรือได้รับโทษว่ากล่าวตักเตือนแล้ว แต่ยังไม่เข็ดหลาบ การทำทัณฑ์บนเป็นหนังสือ และเชิญบิดามารดาหรือผู้ปกครองมาบันทึกรับทราบความผิดและรับรองการทำทัณฑ์บนไว้ด้วย

(๓) การตัดคะแนนความประพฤติ : ให้เป็นไปตามระเบียบว่าด้วยการตัดคะแนนความประพฤตินักเรียนและนักศึกษาของแต่ละสถานศึกษากำหนด และให้ทำบันทึกเป็นข้อมูลหลักฐาน

(๔) ทำกิจกรรมเพื่อให้ปรับเปลี่ยนพฤติกรรม : ใช้ในกรณีที่นักเรียนและนักศึกษาก่อทำความผิดที่สมควรปรับเปลี่ยนพฤติกรรม การจัดกิจกรรมให้เป็นไปตามแนวทางกระทรวงกำหนด

(๕) สถานศึกษาต้องจัดให้มีการประเมินสภาวะทางอารมณ์ของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาประจำปี อย่างน้อยปีละ ๑ ครั้ง พร้อมรายงานผู้บังคับบัญชาตามลำดับ

๑.๒ ด้านพฤติกรรมทางเพศ

การล่วงละเมิดหรือคุกคามทางเพศ คือ การกระทำใดๆ หรือพฤติกรรมที่สื่อไปในทางเพศที่เป็นการบังคับ ใช้อำนาจที่ไม่พึงปรารถนาด้วยวาจา ข้อความ ท่าทาง แสดงด้วยเสียง รูปภาพ เอกสาร ข้อมูลทางอิเล็กทรอนิกส์ หรือสิ่งของลามกอนาจารเกี่ยวกับเพศหรือกระทำอย่างอื่นในทำนองเดียวกันโดยประการที่น่าจะหาทำให้ผู้อื่นได้รับความเดือดร้อนรำคาญ หรืออับอาย หรือรู้สึกถูกละเมิดหรือเหยียดหยาม และให้หมายรวมถึงการติดตาม รั้งความหรือกระทำการใดที่ก่อให้เกิดบรรยากาศไม่ปลอดภัยทางเพศ โดยเฉพาะการสร้างเงื่อนไข ซึ่งมีผลต่อการได้คะแนน หรือผลการสอบ

พฤติกรรมที่เข้าข่ายการล่วงละเมิดหรือคุกคามทางเพศ

(๑) การกระทำทางสายตา เช่น การจ้องมองร่างกายที่สื่อไปในทางเพศ การมองซ่อนใต้กระโปรง มองหน้าอก หรือจ้องลงไปคอเสื้อ จนทำให้ผู้ถูกมองรู้สึกอึดอัด อับอาย หรือไม่สบายใจ

(๒) การกระทำด้วยวาจา เช่น การวิพากษ์วิจารณ์รูปร่าง ทรวดทรงและการแต่งกายที่สื่อไปในทางเพศ การพูดจาแทะโลม การพูดลามก การเรียกเด็กนักเรียนด้วยคำที่สื่อไปในทางเพศ การถามเกี่ยวกับประสบการณ์ ความชื่นชอบในเรื่องเพศ

(๓) การกระทำทางกาย เช่นการสัมผัสร่างกายของนักเรียน การลูบคลำ การถูไถร่างกายอย่างมีนัยทางเพศ การฉวยโอกาสกอดรัด การหยอกล้อโดยการแตะเนื้อต้องตัว การสัมผัสทางกายอื่นๆ ที่ไม่น่าพึงประสงค์ การดึงเด็กนักเรียนมานั่งตัก

(๔) การกระทำอื่นๆ เช่น การแสดงภาพ วัตถุลามก และข้อความเกี่ยวข้องกับเพศรวมทั้งการเปิดภาพไป

แนวทางปฏิบัติเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหากล่องละเมิดหรือคุกคามทางเพศ

๑. ครู/บุคลากรทางการศึกษา ต้องให้เกียรตินักเรียน ปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย ตามระเบียบปฏิบัติอย่างเคร่งครัด โดยยึดผลประโยชน์ของนักเรียนเป็นหลัก

๒. ลดความเสี่ยงจากปัญหากล่องละเมิดหรือคุกคามทางเพศ เช่นการแต่งกายให้เหมาะสม หลีกเลี่ยงการอยู่ในที่ลับตาสองต่อสองกับนักเรียนที่เป็นเพศตรงข้าม หากมีเหตุจำเป็นควรมีบุคคลที่สามารถร่วมอยู่ด้วยเสมอ

๓. ครู/บุคลากรทางการศึกษา ต้องคอยสอดส่องและรายงานพฤติกรรมล่วงละเมิด/คุกคามทางเพศที่เกิดขึ้นกับนักเรียนต่อผู้บังคับบัญชาหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ไม่ควรเพิกเฉยหากมีปัญหาดังกล่าวเกิดขึ้นกับนักเรียน ควรให้คำปรึกษา รวมทั้งให้ความช่วยเหลือแก่เด็กนักเรียนด้วย

๔. กรณีเกิดเหตุการณ์ขึ้น ผู้บริหารสถานศึกษาหรือผู้ที่เกี่ยวข้องต้องรายงานผู้บังคับบัญชาให้ทราบโดยทันที และจัดให้เด็กได้รับความคุ้มครองตามระบบดูแลช่วยเหลือเด็กนักเรียน สพฐ. ทันที

๒) ครู/บุคลากรทางการศึกษา กับ ครู/บุคลากรทางการศึกษาหรือกับนักเรียน

๒.๑ พฤติกรรมทางเพศ

(๑) การกระทำทางสายตา เช่นการจ้องมองร่างกายที่สื่อไปในทางเพศ การมองซ่อนใต้กระโปรงมองหน้าอกหรือจ้องลงไปคอเสื้อ จนทำให้ผู้ถูกมองรู้สึกอึดอัด อับอาย หรือไม่สบายใจ

(๒) การกระทำด้วยวาจา เช่น การวิพากษ์วิจารณ์รูปร่าง ทรวดทรง และการแต่งกายที่สื่อไปในทางเพศ การพูดจาแทะโลม การพูดลามก การเรียกเด็กนักเรียนด้วยคำที่สื่อไปในทางเพศ การถามเกี่ยวกับประสบการณ์ ความชื่นชอบในเรื่องเพศ

(๓) การกระทำทางกาย เช่น การสัมผัสร่างกาย การลูบคลำ การถูไถร่างกายอย่างมีนัยทางเพศ การฉวยโอกาสกอดรัด การหยอกล้อโดยการแตะเนื้อต้องตัว การสัมผัสทางกายอื่นๆ ที่ไม่น่าพึงประสงค์ การดึงเด็กนักเรียนมานั่งตัก

(๔) การกระทำอื่นๆ เช่น การแสดงภาพ วัตถุลามก และข้อความเกี่ยวข้องกับเพศรวมทั้งการเปิดภาพไป

แนวทางปฏิบัติเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหากล่องละเมิดหรือคุกคามทางเพศ

๑. ครู/บุคลากรทางการศึกษา ต้องให้เกียรติเพื่อนร่วมงาน ปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย ตามระเบียบปฏิบัติอย่างเคร่งครัด โดยยึดผลประโยชน์ของนักเรียนเป็นหลัก

๒. ลดความเสี่ยงจากปัญหากล่องละเมิดหรือคุกคามทางเพศ เช่น การแต่งกายให้เหมาะสม หลีกเลี่ยงการอยู่ในที่ลับตาสองต่อสองกับเพื่อนร่วมงานที่เป็นเพศตรงข้าม หากมีเหตุจำเป็นควรมีบุคคลที่สามารถร่วมอยู่ด้วยเสมอ

๓. ครู/บุคลากรทางการศึกษา ต้องคอยสอดส่องและรายงานพฤติกรรมล่วงละเมิด/คุกคามทางเพศที่เกิดขึ้นภายในสำนักงานต่อผู้บังคับบัญชาหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ไม่ควรเพิกเฉยหากมีปัญหาดังกล่าวเกิดขึ้นควรให้คำปรึกษา รวมทั้งให้ความช่วยเหลือแก่ผู้ประสบเหตุด้วย

๔. กรณีเกิดเหตุการณ์ขึ้น ผู้บริหารสถานศึกษาหรือผู้ที่เกี่ยวข้องต้องรายงานผู้บังคับบัญชาให้ทราบโดยทันที และจัดให้ผู้เสียหายได้รับความคุ้มครองและแยกผู้กระทำผิดออกจากกันทันที

๕. เมื่อข้าราชการครูหรือบุคลากรทางการศึกษาทำผิด จะต้องมีการสอบสวนเพื่อพิจารณาโทษ และหากมีความผิด ต้องมีการลงโทษ ๕ สถาน คือ

- ๕.๑ ภาคทัณฑ์
- ๕.๒ ตัดเงินเดือน
- ๕.๓ ลดขั้นเงินเดือน
- ๕.๔ ปลดออก
- ๕.๕ ไล่ออก

๖. รายงานผู้บังคับบัญชาทราบทันที

๓) ระหว่างครู/บุคลากรทางการศึกษากับบุคคลภายนอก

การป้องกัน

๑. จัดให้มีการประชุมผู้ปกครองแต่ละภาคเรียนอย่างน้อยภาคเรียนละ ๑ ครั้ง เพื่อแจ้งพฤติกรรมนักเรียนและนโยบายต่างๆ ของโรงเรียนให้ผู้ปกครองทราบรวมทั้งหารือแนวทางแก้ไขพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ของนักเรียนร่วมกัน

๒. กรณีลงโทษนักเรียนที่กระทำผิดกฎระเบียบของสถานศึกษาให้ถือปฏิบัติตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการลงโทษนักเรียนและนักศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๘ โดยเคร่งครัด โดยต้องแจ้งผู้ปกครองนักเรียนทราบพร้อมทั้งระบุสาเหตุและวิธีการลงโทษด้วยทุกครั้ง

๓. สร้างความรู้ความเข้าใจในพฤติกรรมของนักเรียน ผู้ปกครอง ครูหรือบุคลากรทางการศึกษา เพื่อแนวทางการปฏิบัติร่วมกัน

๔. จัดกิจกรรมร่วมกับชุมชน เพื่อเป็นการสานสัมพันธ์อันดีในชุมชน

แนวทางปฏิบัติ

๑. เมื่อเกิดเหตุ ตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง โดยมี ผู้บริหาร ตัวแทนครูผู้ปกครอง และกรรมการสถานศึกษาเข้ามามีส่วนร่วม

๒. หากผู้เสียหายจำเป็นต้องได้รับความคุ้มครอง ประสานขอความช่วยเหลือจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

๓. รายงานผู้บังคับบัญชาทราบ

๔) ระหว่างนักเรียนกับนักเรียน

๔.๑ ด้านความรุนแรง

ความรุนแรงเป็นพฤติกรรมหรือการกระทำใด ๆ ก็ตามที่ละเมิดสิทธิส่วนบุคคล ทั้งทางร่างกาย วาจา จิตใจหรือทางเพศ และนำมาซึ่งอันตรายหรือความทุกข์ทรมานต่อผู้ถูกรกระทำทั้งด้านร่างกายและจิตใจ ในที่นี้ ได้แบ่งความรุนแรง ออกเป็น ๓ ประเภท ได้แก่

๑. ความรุนแรงทางด้านร่างกาย เช่น การทุบตีทำร้ายร่างกาย ตบ เตะ ต่อย การใช้อาวุธ และการลงโทษเด็กนักเรียนที่เกินกว่าเหตุในสถานศึกษาและครอบครัว เป็นต้น

๒. ความรุนแรงทางด้านจิตใจ เช่น การใช้คำพูด กิริยา หรือการกระทำที่เป็นการดูถูกดูหมิ่น เหยียดหยาม ตำว่า ให้อับอาย การกลั่นแกล้ง ทรมานให้เจ็บช้ำน้ำใจ การบังคับ ข่มขู่ กักขัง ควบคุมไม่ให้แสดงความคิดเห็น การทิ้งหวง การเลือกปฏิบัติ การเอาไรต์เอาเปรียบการตักตวงผลประโยชน์ การถูกทอดทิ้ง ไม่ได้รับการเอาใจใส่เลี้ยงดู เป็นต้น

๓. ความรุนแรงทางเพศ เช่น การถูกละเมิดทางเพศ การพูดเรื่องลามกอนาจาร การแอบดู การจับต้องของสงวน การบังคับให้เปลื้องผ้า การบังคับให้มีเพศสัมพันธ์ เป็นต้น ดังนั้นเพื่อลดปัญหาความรุนแรงส่วนหนึ่ง จึงต้องมุ่งที่การปรับเปลี่ยนเจตคติหรือความเชื่อเดิมๆ เพื่อให้ทุกคนเกิดความตระหนักว่าความรุนแรงสามารถเกิดขึ้นและมีผลกระทบมาก ยอมรับว่าปัญหาความรุนแรง ไม่ใช่เรื่องส่วนตัวที่ต้องอับอายหรือปกปิด แต่ต้องแสวงหาวิธีการป้องกันไม่ให้เกิดขึ้น เมื่อเกิดขึ้นแล้วต้องหาทางแก้ไข ตลอดจนแสวงหาข้อมูลเรื่องวิธีการป้องกัน การแก้ไขปัญหา และแหล่งช่วยเหลือต่าง ๆ

แนวทางป้องกัน

การป้องกันการใช้ความรุนแรงในเด็กนักเรียนนั้น ไม่ควรทำเพียงเพื่อเพราะต้องการเร่งหาทางออกแบบชั่วคราวช่วยยามในเวลาที่เหตุการณ์ร้ายแรงเกิดขึ้น จากนั้นก็เงียบหายไปเหมือนไฟไหม้ฟางซึ่งจะไม่สามารถป้องกันแก้ไขปัญหาลุทธิกรรมก้าวร้าว และรุนแรงในระยะยาวได้อย่างแท้จริง ดังนั้นการคุ้มครองและช่วยเหลือ เด็กนักเรียนจึงเป็นการป้องกันและปกป้องเด็กนักเรียน จากความรุนแรง การแสวงหาประโยชน์ การละเลยทอดทิ้ง หรือรูปแบบการกระทำต่าง ๆ ที่อาจก่อให้เกิดผลกระทบด้านลบต่อร่างกายและจิตใจ การพัฒนาและศักดิ์ศรีของเด็กนักเรียน ดังนี้

๑. จัดทำโครงการเพื่อเสนอแนวทางแก้ไขและป้องกันอย่างชัดเจน และเป็นขั้นตอน จัดทำแผนยุทธศาสตร์ระยะสั้นและพัฒนาคู่มือให้เป็นแบบอย่าง สามารถแก้ไขรุนแรงที่เกิดขึ้นจัดกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ให้เด็กนักเรียนเห็นคุณค่าศักยภาพของตนเอง โดยสอดแทรกค่านิยมรู้แพ้ รู้ชนะ รู้อภัย เน้นการใช้เหตุผลมากกว่าอารมณ์

๒. หน่วยงานที่เกี่ยวข้องที่มีบทบาทสำคัญต้องทำคือ การแก้ไขป้องกันการใช้ความรุนแรงให้เป็นไปอย่างต่อเนื่อง ผู้บริหาร ครูและผู้ปกครองต้องทำตัวเป็นแบบอย่างที่ดี

๓. จัดให้มีช่องทางการสื่อสารระหว่างสถานศึกษา ผู้ปกครอง ภาคีเครือข่าย และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อสามารถแก้ไขปัญหาความรุนแรงที่เกิดกับเด็กนักเรียนได้ทันต่อสถานการณ์ เช่น สายด่วน ข้อความทางโทรศัพท์ (SMS) LINE และเว็บไซต์ แจ้งข่าวกรณีเด็กนักเรียนขาดเรียน/กิจกรรมของสถานศึกษา เป็นต้น

๔. ครูจัดการเรียนการสอนโดยบูรณาการ คุณธรรมจริยธรรม สร้างความตระหนักในคุณค่าแห่งตน ความมุ่งมั่นอดทนและความสำเร็จ การคิดวิเคราะห์การยับยั้งชั่งใจ ทักษะการควบคุมอารมณ์ เป็นต้น

๕. ครูเวรประจำวัน คณะกรรมการนักเรียน สภานักเรียน ยามรักษาความปลอดภัยดูแลรักษาความปลอดภัยแก่เด็กนักเรียน ทุกอาคาร บริเวณจุดอับ จุดเสี่ยง ตลอดจนดูภาพจากกล้องวงจรปิดที่ติดไว้ทั่วบริเวณสถานศึกษา หากมีสิ่งบ่งชี้ว่าจะเกิดความรุนแรงให้เร่งรีบดำเนินการแจ้งผู้เกี่ยวข้องเพื่อแก้ไขปัญหาทันที เช่น มีคนแปลกหน้ามาบริเวณหน้าสถานศึกษา พบพาอาวุธขีปนาวุธ ยานยนต์ ฯลฯ

๖. พ่อแม่ ผู้ปกครอง หรือคนในครอบครัวเป็นผู้ใกล้ชิดและมีบทบาทสำคัญในการลดแรงกระตุ้นพฤติกรรมก้าวร้าว และความรุนแรงในเด็กนักเรียน โดยการขัดเกลาพฤติกรรมลูกตั้งแต่ปฐมวัย เช่น การเป็นแบบอย่างที่ดีแก่ลูก ให้ความรักอย่างเพียงพอ ไม่ปล่อยปละละเลยลูกในการรับสื่อหรือการคบเพื่อน และเอาใจใส่ในเรื่องต่าง ๆ เมื่อพบเห็นลูกมีพฤติกรรมก้าวร้าวไม่ควรเพิกเฉย แต่ควรเรียกมาพูดคุย

สื่อสารกับลูกด้วยความรัก และมีเหตุผลเป็นหลักว่าสิ่งใดทำได้ สิ่งใดทำไม่ได้ เพราะเหตุใด และผลที่จะเกิดตามมานั้นคืออะไร

แนวทางการช่วยเหลือ

๑. กรณีเกิดเหตุความรุนแรงในสถานศึกษาหรือบริเวณใกล้เคียง ครูผู้ประสบเหตุพิจารณาว่าเหตุการณ์นั้น ๆ รุนแรงเพียงใด สามารถหยุดพฤติกรรมของเด็กนักเรียนได้ด้วยตนเองหรือไม่เพียงใด หากเกินกำลังให้หาคนช่วยเหลือในการระงับเหตุ แล้วแจ้งให้ครูที่ปรึกษาผู้เกี่ยวข้อง และผู้บริหารสถานศึกษาทราบทันที

๒. ครูที่ปรึกษา/ครูผู้ประสบเหตุ พุดคุย ให้กำลังใจ สร้างความไว้วางใจแก่เด็กนักเรียน ร้องเรียนเด็กนักเรียนผ่านคลายลง เชิญผู้ปกครองมาพบเด็กนักเรียนด้วยตนเองที่สถานศึกษาเพื่อรับทราบข้อเท็จจริงจากคำบอกเล่าของเด็กนักเรียนเอง แล้วร่วมกันแสวงหาแนวทางช่วยเหลือเด็กนักเรียนไม่ให้กลับไปกระทำพฤติกรรมความรุนแรงขึ้นอีก

๓. หากคู่กรณีอยู่ในสถานศึกษาเดียวกันให้หลีกเลี่ยงการเผชิญหน้ากันและเมื่อมีความขัดแย้งลดลง ครูฝ่ายปกครองจึงจัดให้ทั้งสองฝ่ายได้พบ เพื่อปรับความเข้าใจ และสร้างความรัก ความสามัคคีกัน

๔. หากคู่กรณีเป็นบุคคลภายนอกสถานศึกษา ผู้บริหารสถานศึกษามอบหมายบุคลากรที่เหมาะสมเป็นผู้ดำเนินการในการแก้ไขปัญหา

๕. จัดให้มีที่ปรึกษาสำหรับเด็กนักเรียนที่อยู่ระหว่างปรับพฤติกรรม คอยช่วยเหลือ แนะนำ และให้คำปรึกษา

๖. ประสานทีมสหวิชาชีพ ในกรณีต้องส่งต่อภายนอก

๗. กรณีเหตุการณ์รุนแรง ให้รายงานข้อมูลรายละเอียดเบื้องต้นอย่างเป็นทางการ ภายใน ๒๔ ชั่วโมง ถึง กก.ชน.สพ.ขม.เขต ๔

๘. เมื่อเด็กนักเรียนถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจควบคุมตัว หรือมอบตัว ทางสถานศึกษาต้องออกหนังสือรับรองการเป็นนักเรียนให้

๙. กรณีต้องการใช้ตำแหน่งหน้าที่ของข้าราชการในการประกันตัวเด็กนักเรียนสามารถใช้ตำแหน่งประกันตัวได้

แนวทางการดำเนินงานของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

๑. กรณีเด็กนักเรียนถูกดำเนินคดี ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา รายงานให้เลขาธิการ กพฐ. ทราบทันที

๒. มอบหมายทีม กก.ชน.สพ.ขม.เขต ๔ เข้าประสานช่วยเหลือกับสถานศึกษาทันที

๓. รายงานข้อมูลรายละเอียดอย่างเป็นทางการเบื้องต้นภายใน ๒๔ ชั่วโมง

๔. กรณีมีสื่อมวลชนเข้าติดตามสถานการณ์ให้รายงาน ผู้อำนวยการเขตพื้นที่การศึกษา และรายงานให้เลขาธิการ กพฐ. ทราบทันที

๕) ด้านสุขภาพ

๕.๑ ภาวะจิตเวช

ปัญหาสุขภาพจิต จิตเวชฆ่าตัวตาย ส่งผลกระทบต่อสังคม และมีแนวโน้มจะเพิ่มขึ้นเนื่องจากภาวะเศรษฐกิจ สังคมที่เปลี่ยนไป รวมถึงภัยพิบัติต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น ส่งผลกระทบต่อสภาพจิตใจ ทั้งต่อตนเอง ครอบครัวและสังคม ถ้าขาดการจัดการดูแลที่ไม่เหมาะสม อาจเกิดการเจ็บป่วย การฆ่าตัวตาย ทำให้เกิดการสูญเสียทรัพยากรของประเทศ

ภาวะทางจิตเวช หมายถึง ผู้ที่มีการแสดงออกที่เปลี่ยนแปลงไป ในด้านอารมณ์ ความคิดหรือพฤติกรรม ซึ่งผู้นั้นต้องได้รับการช่วยเหลือ เพราะถ้าปล่อยไว้อาจเกิดอันตรายต่อตนเองและผู้อื่นได้

แนวทางการป้องกัน

๑. ใช้กระบวนการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ให้ครูที่ปรึกษาดูแล เอาใจใส่เด็กนักเรียนอย่างใกล้ชิดจะทำให้มีโอกาสรับรู้ปัญหา
๒. ผู้บริหารสถานศึกษาย้ำให้ครูที่ปรึกษา/ครูผู้สอน ประเมินและสังเกตเด็กนักเรียน ในทุกครั้งก่อนการสอนหรือทำกิจกรรม
๓. จัดกิจกรรมทักษะชีวิตในสถานศึกษา

แนวทางการช่วยเหลือ

๑. ครูตรวจสอบข้อมูลประวัติเด็กนักเรียนโดยใช้กระบวนการระบบดูแลช่วยเหลือ นักเรียนการบันทึกข้อมูลและการจัดเก็บข้อมูลตามแบบรายงาน ฉก.๐๑
๒. รายงานผู้บังคับบัญชา ร่วมปรึกษาหารือกับผู้เกี่ยวข้องในสถานศึกษา
๓. ผู้ที่ได้รับมอบหมายดำเนินการเกี่ยวข้องกับผู้ที่เกี่ยวข้องกับเด็กนักเรียนตั้งแต่ต้นจนจบกระบวนการ
๔. เชิญผู้ปกครอง/หรือผู้ที่ได้แก่นักเรียนไว้วางใจ หรือผู้ที่ได้แก่นักเรียนร้องขอมาพูดคุย และให้คำปรึกษา
๕. กรณีเด็กนักเรียนที่มีปัญหาสุขภาพจิต จิตเวช ก้าวร้าวความรุนแรง เสี่ยงต่อการทำร้ายผู้อื่น ทำร้ายตนเองหรือได้รับอันตราย ประสานทีมสหวิชาชีพเพื่อช่วยเหลือ/ส่งต่อเด็กนักเรียน
๖. สรุปรายงานผลการดำเนินการแก่ผู้บริหาร
๗. บันทึกในสมุดหมายเหตุประจำวันของสถานศึกษา
๘. จัดทำเป็นกรณีศึกษาเพื่อเป็นข้อมูลและแนวทางในการปกป้อง ค้ำครองช่วยเหลือเด็กนักเรียนต่อไป

ข้อสังเกต

ในการประเมิน ถ้าพบอาการที่อาจเกิดอันตรายแก่ตัวเด็กนักเรียนหรือผู้อื่นได้ จะต้องให้การดูแลอย่างใกล้ชิดและเร่งด่วนให้ประสานการส่งต่อ คือ

๑. ระดับความรู้สึกตัว สับสน งุนงง ไม่ค่อยรู้สึกตัว หรือไม่รู้สึกตัว
๒. ลักษณะที่ปรากฏ มีพฤติกรรมรุนแรง เช่น เอะอะ ก้าวร้าว หรือไม่เป็นมิตร พกอาวุธ แสดงท่าทางต่อสู้อ หรือมีการเคลื่อนไหวตลอดเวลาหรือเกือบตลอดเวลา ระมัดระวังตัวมาก หวาดระแวง หรือหวาดกลัว
๓. มีอารมณ์ซึมเศร้าอย่างรุนแรง (โดยจะร่วมกับความคิดหรือความพยายามฆ่าตัวตายหรือไม่ก็ตาม) อารมณ์โกรธ โดยเฉพาะอารมณ์โกรธที่เด็กนักเรียนควบคุมไม่ได้
๔. ความคิด มีความคิดจะฆ่าตนเองหรือฆ่าผู้อื่น ความคิดหวาดระแวงว่าจะมีคนมาทำร้าย ความรู้สึกผิด ความคิดว่าตนเองไร้ค่า หมดหวัง ขาดที่พึ่ง และโดดเดี่ยว
๕. การรับรู้ (perception) มีประสาทหลอนทางหูเป็นเสียงตำหนิ เสียงด่า เสียงสาปแช่ง เสียงขู่จะทำร้าย หรือเสียงสั่งให้กระทำการพฤติกรรมต่างๆ โดยเฉพาะให้ทำร้ายตนเองหรือผู้อื่น เห็นภาพหลอน เช่น ภาพปีศาจมาหลอกหลอนหรือภาพคนถืออาวุธจะทำร้าย รวมทั้งการแปลสิ่งเร้าผิด เช่น เห็นกิ่งไม้ใกล้ ๆ เป็นงูพิษกำลังจะกัดตน เป็นต้น

แนวทางการดำเนินงานของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

๑. ผอ.สพป.เชียงใหม่ เขต ๔ รายงานเหตุให้เลขาธิการ กพฐ. ทราบทันที กรณีเร่งด่วน
๒. มอบทีม ผก.ชน. สพป. เข้าประสานทีมสหวิชาชีพช่วยเหลือกับสถานศึกษาทันที
๓. รายงานข้อมูลรายละเอียดอย่างเป็นทางการเบื้องต้นภายใน ๒๔ ชั่วโมง
๔. กรณีสื่อมวลชนเข้าติดตามสถานการณ์ให้รายงาน ผอ.สพป. สพฐ. และเลขาธิการ กพฐ.

ทันที

๕. รายงานสถานการณ์ให้ผู้บังคับบัญชาทราบเป็นระยะ ๆ จนการช่วยเหลือเสร็จสิ้น

กระบวนการ

๕.๒ ตั้งครรภในวัยเรียน

ตั้งครรภในวัยเรียน หมายถึง เด็กนักเรียนที่ตั้งครรภหรือสงสัยว่าตั้งครรภ ไม่ได้มีการวางแผนจะเกิดขึ้น โดยมีสาเหตุจากการไม่มีความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับการตั้งครรภและการคุมกำเนิด การถูกข่มขืนจนตั้งครรภ ตลอดจนความไม่พร้อมในด้านภาวะต่าง ๆ ด้านเศรษฐกิจ สังคม การไม่รับผิดชอบของบิดาเด็กในครรภ เป็นต้น

แนวทางการป้องกัน

๑. ใช้กระบวนการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ครูที่ปรึกษา / ครูผู้สอน เอาใจใส่เด็กนักเรียนอย่างใกล้ชิด และต้องทำงานเป็นทีม

๒. สถานศึกษาสร้างความตระหนัก ความรู้ ความเข้าใจแก่ครูและบุคลากรที่เกี่ยวข้องทุกคน ถึงแนวปฏิบัติของสถานศึกษาในการป้องกัน แก่ไข และให้ความช่วยเหลือเด็กนักเรียนที่มีเพศสัมพันธ์และการตั้งครรภในวัยเรียน

๓. จัดทำฐานข้อมูลเด็กนักเรียนทุกคนตามกระบวนการคัดกรองระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน รวมทั้งมีรายชื่อเด็กนักเรียนที่มีแนวโน้มที่จะออกกลางคันหรืออยู่ในภาวะเสี่ยงด้านต่าง ๆ และเฝ้าระวังช่วยเหลือเด็กนักเรียนที่มีปัญหา โดยการจัดการศึกษาด้วยรูปแบบและวิธีการที่เหมาะสม หากไม่สามารถให้ความช่วยเหลือได้ให้ส่งต่อจะเป็นภายในหรือภายนอกแล้วแต่กรณี

๔. ให้สถานศึกษากำหนดมาตรการในการเฝ้าระวังเด็กนักเรียนหญิงและเด็กนักเรียนชายกลุ่มเสี่ยง ที่อาจจะมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร โดยเน้นการให้ความรู้เรื่องเพศศึกษาเชิงลึก

แนวทางการช่วยเหลือ

๑. ตรวจสอบข้อมูลเด็กนักเรียนโดยใช้กระบวนการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

๒. ครูให้การแนะนำและช่วยเหลือเด็กนักเรียนในเบื้องต้นทั้งสองฝ่าย และบันทึก

ข้อมูลตามแบบรายงาน ผก.๐๑

๓. พาเด็กนักเรียนตรวจร่างกาย

๔. เชิญผู้ปกครองของคู่กรณี หรือผู้ที่เด็กนักเรียนไว้วางใจ หรือผู้ที่เด็กนักเรียนร้องขอมาพูดคุย รับทราบเหตุการณ์ และให้คำปรึกษา

๕. จัดผู้ที่ได้รับมอบหมายดำเนินการเกี่ยวข้องกับเด็กนักเรียนตั้งแต่ต้นจนจบ

กระบวนการ

๖. ประสานหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อวางแผนการช่วยเหลือและทีมสหวิชาชีพ เช่น สพท. สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ บ้านพักเด็กและครอบครัว โรงพยาบาล เป็นต้น

๗. ให้คำปรึกษา ช่วยเหลือ หรือจัดการศึกษาทางเลือกสำหรับเด็กก้าวพลาด

๘. สถานศึกษาต้องไม่ผลักดันให้เด็กนักเรียนออกจากสถานศึกษา ต้องหาทางช่วยเหลือ เด็กนักเรียนตามความเหมาะสม รวดเร็ว และปลอดภัย ทั้งประสานทีมสหวิชาชีพในการช่วยเหลือ/ส่งต่อ

๙. สรุปรายงานผู้บริหารสถานศึกษา

แนวทางการดำเนินงานของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

๑. ผอ.สพป. รายงานเหตุให้เลขาธิการ กพฐ. ทราบ ทันที
๒. มอบทีม ฉก.ชน.สพป. เข้าประสานช่วยเหลือกับ สถานศึกษาทันที
๓. รายงานข้อมูลรายละเอียดอย่างเป็นทางการเบื้องต้น ภายใน ๒๔ ชั่วโมง
๔. กรณีสื่อมวลชนเข้าติดตามสถานการณ์ให้รายงาน ผอ.สพป. ทันที
๕. รายงานสถานการณ์ให้ผู้บังคับบัญชาทราบเป็นระยะ ๆ จนกว่าการช่วยเหลือ

เสร็จสิ้นกระบวนการ

๕.๓ เด็กนักเรียนติดเกม/อินเทอร์เน็ต/เล่นพนัน

เด็กนักเรียนติดเกม/อินเทอร์เน็ต หมายถึง เด็กนักเรียนที่หมกมุ่นกับการเล่นเกม/อินเทอร์เน็ต และไม่สามารถควบคุมตนเองในเวลาที่กำหนด ถ้าไม่ได้เล่นจะกระวนกระวายใจมาก บางคนเล่นข้ามวันข้ามคืน การติดเกมหรืออินเทอร์เน็ตส่งผลกระทบต่อตัวเด็กนักเรียน เช่น ไม่สนใจเรียน การเรียนตกต่ำ ขาดความรับผิดชอบ หนีเรียนเพื่อไปเล่นเกม ส่งผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตและสัมพันธภาพทางสังคมเสีย

เด็กนักเรียนเล่นพนัน หมายถึง เด็กนักเรียนที่มีพฤติกรรมการเล่นเอาเงินสิ่งของมีค่า ด้วยการเสี่ยงโชค หรือใช้ความสามารถ โดยคาดเดาผลที่จะเกิดขึ้นในอนาคต ความชำนาญ เล่ห์เหลี่ยมไหวพริบและฝีมือ รวมทั้งโชค ถ้าเล่นพนันจนติดเป็นนิสัยจะส่งผลให้เด็กนักเรียนนั้นขาดความรับผิดชอบต่อตนเอง ครอบครัว และสังคม

แนวทางการป้องกัน

๑. สถานศึกษามีมาตรการกำกับดูแล กรณีเด็กนักเรียนติดเกม/อินเทอร์เน็ต/เล่นพนัน
๒. ให้ความรู้ ความเข้าใจ ประโยชน์และโทษของการเล่นเกม/อินเทอร์เน็ต
๓. ครูช่วยดูแลเด็กนักเรียนเพื่อป้องกันปัญหาการติดเกม/อินเทอร์เน็ต/เล่นพนัน โดยการติดตามพฤติกรรมของเด็กนักเรียน อาจมอบหมายงาน ให้เด็กนักเรียนได้ใช้คอมพิวเตอร์และอินเทอร์เน็ตเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ที่ท้าทาย เสริมสร้างความรู้สึกรักที่มีคุณค่าในตนเอง รวมถึงการสร้างสัมพันธภาพที่ดีในโรงเรียน
๔. ขอความร่วมมือจากผู้ปกครอง ช่วยดูแลเด็กนักเรียน เรื่องการเล่นเกม/อินเทอร์เน็ต/เล่นพนัน
๕. จัดกิจกรรมสร้างภูมิคุ้มกันเพื่อพัฒนาทักษะชีวิตร่วมกันระหว่างบ้าน สถานศึกษา และชุมชน

แนวทางการช่วยเหลือ

๑. ครูที่ปรึกษา/ครูผู้สอน ให้คำแนะนำ คำปรึกษา วิธีการใช้สื่อให้เป็นประโยชน์ในด้านการศึกษา หาแหล่งเรียนรู้โดยให้คั่นงานจากอินเทอร์เน็ตมาเสนอ เพื่อที่เด็กนักเรียนจะได้มีความรู้ด้านอื่นด้วย จะได้ไม่เล่นเกมเพียงอย่างเดียว

๒. เชิญผู้ปกครองพบปะพูดคุยปัญหา หรือใช้วิธีการเยี่ยมบ้าน เพื่อสืบเสาะหาข้อเท็จจริง หาแนวทางการแก้ไขเพื่อสร้างสัมพันธ์ภาพอันดีระหว่างเด็กนักเรียน ผู้ปกครอง และสถานศึกษา ปรับพฤติกรรม ส่งเสริมการจัดกิจกรรมสร้างแรงจูงใจ และการเสริมแรงอย่างเหมาะสมและต่อเนื่อง

๓. ปรับพฤติกรรมแบบค่อยเป็นค่อยไปอย่างสม่ำเสมอและติดตามประเมินผลพฤติกรรมเป็นระยะ

๔. หากพบว่าเด็กนักเรียนยังมีพฤติกรรมติดเกม/อินเทอร์เน็ต/เล่นพนัน ให้สถานศึกษาประสานทีมสหวิชาชีพให้ความช่วยเหลือต่อไป

๕.๔ ยาเสพติด

ยาเสพติด หมายถึง สารเคมีหรือวัตถุชนิดใด ซึ่งเมื่อเสพเข้าสู่ร่างกายไม่ว่าจะโดยรับประทาน ดม สูบ ฉีด หรือด้วยวิธีการใดๆ แล้วทำให้เกิดผลต่อร่างกายและจิตใจ ในลักษณะสำคัญ เช่น ต้องเพิ่มขนาดการเสพขึ้นเป็นลำดับ มีอาการถอนยา เมื่อขาดยา มีความต้องการเสพทั้งร่างกายและจิตใจอย่างรุนแรงอยู่ตลอดเวลา และสุขภาพโดยทั่วไปจะทรุดโทรมลง

แนวทางการป้องกัน

๑. เสริมสร้างภูมิคุ้มกันและทักษะชีวิตให้เด็กนักเรียน
๒. จัดกิจกรรมการป้องกัน เฝ้าระวัง และแก้ไขปัญหา ยาเสพติดในสถานศึกษา
๓. พัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนให้เข้มแข็ง
๔. การดำเนินงานในการป้องกันและแก้ไขปัญหา ยาเสพติดในสถานศึกษาควรให้เด็กนักเรียน เข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินงานโดยมีครูเป็นผู้คอยให้การสนับสนุน ให้คำแนะนำและดูแล
๕. สถานศึกษาต้องดำเนินการตามโครงการสถานศึกษาสีขาวปลอดยาเสพติด และอบายมุขของกระทรวงศึกษาธิการ และนโยบายของ สพฐ.

แนวทางการช่วยเหลือ

๑. ครูที่ปรึกษาคัดกรองเด็กนักเรียนเป็นรายบุคคล ให้ได้ออกมา ๔ กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มปกติ กลุ่มเสี่ยง กลุ่มเสพ/ติด และกลุ่มค้า
๒. หากครูที่ปรึกษาพบเด็กนักเรียนกลุ่มเสี่ยง กลุ่มเสพ/ติด ให้เชิญผู้ปกครองพบปะพูดคุยปัญหา หรือใช้วิธีการเยี่ยมบ้าน
๓. กรณีพบเด็กนักเรียนเสพยาเสพติดหรือมียาเสพติดไว้ในครอบครองให้ดำเนินการดังนี้

- ๓.๑ ติดต่อกับผู้ปกครองเพื่อหาแนวทางป้องกันและแก้ไขปัญหา ร่วมกัน
- ๓.๒ ดำเนินการตามแนวทางการดูแลช่วยเหลือเด็กนักเรียนกลุ่มเสพ/ติด โดยเข้าสู่กระบวนการบำบัดรักษา
- ๓.๓ ติดตามผลการดำเนินการอย่างต่อเนื่อง และรายงานผลการดำเนินการให้ผู้บริหารสถานศึกษารับทราบ
- ๓.๔ สถานศึกษารายงาน สพป.
๔. กรณีพบว่านักเรียนเป็นผู้ค้าให้เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจดำเนินการตามกฎหมาย
๕. กรณีเด็กนักเรียนถูกควบคุมตัวหรือเข้าสู่กระบวนการยุติธรรมให้สถานศึกษาดำเนินการออกหนังสือรับรองการเป็นนักเรียน เพื่อเป็นหลักฐานประกอบ

แนวทางการดำเนินงานของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

๑. รับแจ้งเหตุจากสถานศึกษาและบุคคลอื่น ๆ
๒. ประสานหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และทีมสหวิชาชีพเพื่อให้ความช่วยเหลือเด็ก

นักเรียน

๓. ทีมเจ้าหน้าที่ ฅก.ชน.สพป. ลงพื้นที่เก็บข้อมูล เยี่ยมบ้าน สอบถามบุคคลแวดล้อม ร่วมกับทีมสหวิชาชีพ ผู้บริหารสถานศึกษาและครูที่ได้รับมอบหมาย

๔. ประเมินผล วิเคราะห์สถานการณ์ และตรวจสอบข้อเท็จจริง

๕. ประชุมผู้ปกครอง ผู้เกี่ยวข้อง และทีมสหวิชาชีพ ร่วมปรึกษา เพื่อวางแผนการให้ความช่วยเหลือ ให้คาปรึกษาแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น โดยให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. ๒๕๔๖ เพื่อดำเนินการสงเคราะห์คุ้มครองสวัสดิภาพเด็กนักเรียนต่อไป

๖. ติดตามประเมินสถานการณ์เป็นระยะ ๆ

๗. การติดตามประเมินผลในการส่งต่อซึ่งสามารถดำเนินการได้ ๒ วิธี คือ

๗.๑ กรณียุติเรื่อง ดำเนินการเมื่อเด็กนักเรียนคนดังกล่าวได้รับการคุ้มครอง

ช่วยเหลือ

๗.๒ กรณีปรับเปลี่ยนวิธีการให้ความคุ้มครองและช่วยเหลือเด็กนักเรียน หลังจากพบว่าเด็กนักเรียนยังมีปัญหา ไม่สามารถคุ้มครองและช่วยเหลือเด็กนักเรียนได้ ผู้ที่เกี่ยวข้องต้องดำเนินการแก้ไขปรับเปลี่ยนวิธีการในการคุ้มครองและช่วยเหลือเด็กนักเรียนต่อไป

๕.๕ อุปทานหมู

อุปทานหมู เป็นปรากฏการณ์ซึ่งเกิดขึ้นกับบุคคลตั้งแต่ ๑ คนขึ้นไปที่มีความเชื่อร่วมกัน และมีการแสดงออกอาการทางร่างกาย

ลักษณะอาการ ปวดศีรษะ มึนงงศีรษะ คลื่นไส้ ปวดท้อง เกร็งท้อง

อ่อนเพลีย ง่วง เจ็บปวดในคอ หายใจลำบาก หรือหายใจหอบเร็ว ชักเกร็งตัว เป็นลม หมดสติ อาการเหล่านี้คงอยู่เพียงชั่วคราว มีการแพร่กระจายไปสู่คนอื่นๆ ที่มีลักษณะใกล้เคียงกัน และมีการฟื้นตัวเร็วกลับมาเป็นปกติ ซึ่งเมื่อตรวจทางการแพทย์แล้ว ไม่พบว่ามีสาเหตุมาจากโรคทางกาย

วิธีดูแล คือ แยกเด็กนักเรียนคนแรกที่เกิดอาการออกจากกลุ่ม เพื่อปฐมพยาบาลและประเมินอาการ โดยทำให้ร่างกายผ่อนคลาย ได้พักผ่อนสักพักอาการจะดีขึ้นจนเป็นปกติได้ แต่หากกลับเข้าไปในกลุ่มอาจเกิดอาการซ้ำได้อีก หากความเชื่อยังคงมีอยู่ จากนั้นให้ประเมินสภาพจิตใจร่วมกับสิ่งแวดล้อม หรือพูดคุยให้คลายความกังวล ทำจิตบำบัดรายบุคคล เพื่อป้องกันไม่ให้เกิดเป็นซ้ำ โดยอาจให้หยุดเรียนหรือทำงานสักพัก โดยเฉพาะรายที่มีอาการคนแรกที่ทำให้ผู้อื่นเกิดอาการเดียวกัน

แนวทางการป้องกัน

๑. ครูที่ปรึกษา/ครูประจำหอ ศึกษาเด็กนักเรียนเป็นรายบุคคล จะทำให้มีโอกาสรับรู้ปัญหาของเด็กนักเรียนได้

๒. ครูที่ปรึกษามีการเยี่ยมบ้านเด็กนักเรียน เพื่อจะได้พูดคุยรับรู้ปัญหา และสภาพแวดล้อม

๓. ผู้บริหารสถานศึกษาควรย้าให้ครูประจำวิชา ครูที่ปรึกษา หมั่นสังเกตสภาพร่างกาย และจิตใจของเด็กนักเรียนในทุกครั้ง ก่อนการสอนหรือทำกิจกรรม

แนวทางการช่วยเหลือ

๑. ครูตรวจสอบข้อมูลประวัติเด็กนักเรียนโดยใช้กระบวนการช่วยเหลือนักเรียนการบันทึกข้อมูล การจัดเก็บข้อมูลตามแบบรายงานฅก.๐๑

แนวทางการดำเนินงานส่งเสริมความปลอดภัยและมาตรการโรงเรียนปลอดภัย (Safety School) เพื่อนำไปสู่ Happy School สพป.เชียงใหม่ เขต ๔

๒. แยกเด็กนักเรียนคนแรกที่เกิดอาการออกจากกลุ่ม
๓. ปฐมพยาบาลเด็กนักเรียนทุกคนที่เกิดอาการ และประเมินอาการ
๔. ผู้ที่ได้รับมอบหมายดำเนินการเกี่ยวข้องกับเด็กนักเรียนตั้งแต่ต้นจนจบ

กระบวนการ

๕. ถ้าอาการไม่ดีขึ้น ประสานหน่วยงานภายใน/ภายนอก เพื่อประสานการส่งต่อช่วยเหลือแก่เด็กนักเรียน

๖. สรุปรายงานผลการดำเนินการแก่ผู้บริหารสถานศึกษา
๗. ในรายที่เร่งด่วนประสานหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น โรงพยาบาล สพป.

สถานีตำรวจ เป็นต้น

๘. จัดทำเป็นกรณีศึกษาเพื่อเป็นข้อมูลและแนวทางในการปกป้อง คัดกรอง และช่วยเหลือเด็กนักเรียนต่อไป

แนวทางการดำเนินงานของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

๑. ผอ.สพป. รายงานเหตุให้เลขาธิการ กพฐ. ทราบทันที
๒. มอบทีม ผก.ชน.สพป. เข้าประสานช่วยเหลือกับสถานศึกษาทันที
๓. รายงานสถานการณ์ให้ผู้บังคับบัญชาทราบเป็นระยะๆ จนการช่วยเหลือเสร็จสิ้น

กระบวนการ

๔. กรณีสื่อมวลชนเข้าติดตามสถานการณ์ให้รายงานผอ.สพป. ทันที

๕.๖ โรคติดต่อในสถานศึกษา

โรคติดต่อ คือ โรคที่สามารถถ่ายทอดติดต่อกันได้ระหว่างบุคคลโดยมีเชื้อจุลินทรีย์ต่าง ๆ เป็นสาเหตุของโรค และถึงแม้ว่าเชื้อโรคจะเป็นตัวก่อเหตุแต่พฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของมนุษย์ก็เป็นปัจจัยร่วม ที่สำคัญที่จะทำให้เกิดโรคติดต่อนั้นๆ กรมอนามัยได้รวบรวมนิยามของโรคติดต่อจากพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พุทธศักราช ๒๕๒๓ หมายถึง โรคซึ่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขประกาศให้เป็นโรคติดต่อสำหรับทั่วประเทศ หรือผู้ว่าราชการจังหวัดเฉพาะในเขตของตนประกาศให้เป็นโรคติดต่อในกรณี que ตรวจพบหรือมีเหตุสงสัยว่าโรคใดโรคหนึ่ง เป็นโรคซึ่งอาจติดต่อแพร่ระบาดเป็นอันตรายแก่ประชาชนได้ โรคติดต่ออันตราย หมายความว่า โรคติดต่อที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขประกาศ (รายละเอียดคู่มือแนวทางปฏิบัติและมาตรการรักษาความปลอดภัยของสถานศึกษาฉบับปรับปรุง พ.ศ. ๒๕๕๖ หน้า๑๐๘-๑๑๑)

แนวทางการป้องกัน

๑. การตรวจร่างกายเด็กนักเรียนก่อนรับเข้าเรียน ซึ่งเด็กนักเรียนทุกคนควรได้รับการตรวจสุขภาพอย่างน้อยปีละครั้ง เด็กนักเรียนที่มีโรคประจำตัวควรได้รับการดูแลจากแพทย์อย่างใกล้ชิด และควรมีสมุดบันทึกประวัติการตรวจสุขภาพประจำตัวทุกคน

๒. ครู เจ้าหน้าที่อื่นๆ ผู้ประกอบการอาหาร ผู้ขายอาหาร ฯลฯ ควรได้รับการตรวจสุขภาพจากแพทย์อย่างน้อยปีละ ๒ ครั้ง

๓. สถานศึกษาต้องมีการจัดการสุขาภิบาลและสิ่งแวดล้อมให้ถูกสุขลักษณะ โดยปฏิบัติตามหลักสุขาภิบาลสถานศึกษา

๔. สถานศึกษาต้องมีการให้ความรู้เรื่องโรคติดต่อโดยตรง รวมถึงการขอความร่วมมือจากเจ้าหน้าที่สาธารณสุขในท้องถิ่น โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพมาเป็นวิทยากรให้กับเด็กนักเรียนตามโอกาสที่เหมาะสม

แนวทางการช่วยเหลือ

๑. คัดกรองนักเรียน แยกเด็กนักเรียนที่ป่วยออก

๒. ส่งต่อสถานพยาบาลใกล้เคียง หรือโทรศัพท์แจ้งศูนย์ฉุกเฉิน โทร.๑๖๖๙
๓. รายงานผู้บังคับบัญชาโดยใช้ช่องทางการสื่อสารที่รวดเร็วที่สุด
๔. แจ้งบิดา มารดา ญาติ และผู้ปกครองทราบ
๕. กรณีเป็นโรคติดต่อให้ผู้บริหารสถานศึกษาพิจารณาปิดสถานศึกษาโดย
คำแนะนำจากสถานพยาบาลในพื้นที่
๖. ทำความสะอาด ฆ่าเชื้อโรค โดยประสานกับสาธารณสุข และองค์กร
ปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่
๗. ติดตามผลเฝ้าระวังการระบาดของโรคติดต่อและป้องกันการแพร่ระบาด
แนวทางการดำเนินงานของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
 ๑. รายงานให้เลขาธิการ กพฐ. ทราบโดยทันที
 ๒. มอบหมายทีม ฉก.ชน.สพป. ประสานให้ความช่วยเหลือกับสถานศึกษา
ทันที
 ๓. รายงานข้อมูลรายละเอียดอย่างเป็นทางการภายใน ๒๔ ชั่วโมง
 ๔. กรณีมีสื่อมวลชนเข้าติดตามข่าวสถานการณ์รายงาน ผอ.สพป. ทันที
 ๕. รายงานผู้บังคับบัญชาทราบเป็นระยะๆ จนกว่าสถานการณ์ดีขึ้น และ
กลับสู่ภาวะปกติ

๕.๗ ระบบสุขภาพและโภชนาการ

สถานศึกษาเป็นศูนย์รวมของนักเรียนแต่ละชุมชน ซึ่งนักเรียนแต่ละคนจะมีที่มาแตกต่างกัน สภาพเศรษฐกิจของครอบครัว สภาพแวดล้อมของชุมชน ความเชื่อพื้นฐานด้านวัฒนธรรมในท้องถิ่น องค์ประกอบเหล่านี้จะส่งผลให้โรงเรียนเกิดความยุ่งยากในการจัดระบบดูแลสุขภาพอนามัยของนักเรียนเป็นอย่างยิ่ง ดังนั้นหากสถานศึกษาสร้างองค์ความรู้ให้แก่ผู้บริหาร ครูอนามัยและเจ้าหน้าที่ ที่เกี่ยวข้องในเรื่องแนวทางการส่งเสริมสุขภาพอนามัย ระบบสุขภาพและเรื่องโภชนาการ ผู้บริหาร ครูและบุคลากรทางการศึกษา จะมีความศรัทธาและเชื่อมั่นต่อประสิทธิภาพของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษามากยิ่งขึ้น

แนวทางป้องกัน

๑. สร้างองค์ความรู้ให้แก่ครู และบุคลากร ในเรื่องแนวทางการส่งเสริมสุขภาพนักเรียน การป้องกันมลภาวะจากสิ่งแวดล้อม การป้องกันไม่ให้เกิดโรคต่าง ๆ ให้ระบาดมากขึ้น
๒. แต่งตั้งคณะกรรมการรับผิดชอบงานให้ชัดเจน
๓. ตรวจสอบสุขภาพนักเรียนอย่างน้อยปีละครั้ง ประสานงานกับโรงพยาบาลเพื่อดูแลนักเรียนที่มีร่างกายอ่อนแออย่างใกล้ชิด
๔. จัดน้ำดื่ม น้ำใช้ให้ปลอดภัย รวมทั้งระบบการกักเก็บน้ำและระบบการจ่ายน้ำให้ถูกสุขอนามัยด้วย
๕. จัดทำมาตรการบริหารจัดการ กำจัดขยะมูลฝอย เศษอาหารให้ถูกสุขลักษณะไม่ให้เกิดแหล่งเพาะพันธุ์ของแมลงวัน หนู และยุง
๖. มีส้วมถูกสุขลักษณะตามสภาพของท้องถิ่น เช่น ส้วมหลุมหรือส้วมซึม แนะนำวิธีใช้ที่ถูกต้องแก่นักเรียนและควรควบคุมให้อยู่ในสภาพที่สะอาดและใช้ได้ตลอดเวลา
๗. จัดที่ล้างมือสำหรับนักเรียนให้มีความสะดวกในการใช้
๘. ควบคุมความสะอาดในการปรุงและจำหน่ายอาหารให้ถูกสุขอนามัย มีสิ่งปกปิดกันฝุ่นละอองและแมลง

แนวทางการดำเนินงานส่งเสริมความปลอดภัยและมาตรการโรงเรียนปลอดภัย (Safety School) เพื่อนำไปสู่ Happy School สพป.เชียงใหม่ เขต ๔

๙. จัดสถานที่และบริเวณให้ถูกสุขลักษณะ
๑๐. ส่งเสริมให้นักเรียนมีเครื่องใช้ส่วนตัวเป็นของตนเอง
๑๑. ปิดสถานศึกษาเมื่อมีโรคระบาด

แนวทางการช่วยเหลือ

๑. คัดกรองนักเรียน แยกเด็กนักเรียนที่ป่วยออก
๒. ส่งต่อสถานพยาบาลใกล้เคียง หรือโทรศัพท์แจ้งศูนย์ฉุกเฉิน โทร.๑๖๖๙
๓. รายงานผู้บังคับบัญชาโดยใช้ช่องทางการสื่อสารที่รวดเร็วที่สุด
๔. แจ้งบิดา มารดา ญาติ และผู้ปกครองทราบ
๕. กรณีเป็นโรคติดต่อให้ผู้บริหารสถานศึกษาพิจารณาปิดสถานศึกษาโดย

คำแนะนำจากสถานพยาบาลในพื้นที่

แนวทางการดำเนินงานของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

๑. รายงานให้เลขาธิการ กพฐ. ทราบโดยทันที
๒. มอบหมายทีม ฉก.ชน.สพป. ประสานให้ความช่วยเหลือกับสถานศึกษา

ทันที

๓. รายงานข้อมูลรายละเอียดอย่างเป็นทางการภายใน ๒๔ ชั่วโมง

๔. กรณีมีสื่อมวลชนเข้าติดตามข่าวสถานการณ์รายงาน ผอ.สพป. ทันที

๕. รายงานผู้บังคับบัญชาทราบเป็นระยะๆ จนกว่าสถานการณ์ดีขึ้น และกลับสู่ภาวะ

ปกติ

๕.๘ การจมน้ำ

การจมน้ำ เป็นสาเหตุการเสียชีวิตของเด็กนักเรียนประเภทหนึ่ง อุบัติเหตุการจมน้ำ พบว่าเกิดจากการรู้เท่าไม่ถึงการณ์เกิดจากความประมาท ความศีกะมองข้ามความปลอดภัย ไม่เล็งกว่าจะเป็นเด็กหรือผู้ใหญ่ ควรได้รับความรู้และฝึกทักษะชีวิตเบื้องต้น เพื่อรองรับปัญหาที่อาจเกิดขึ้นให้สามารถช่วยเหลือตนเองและผู้อื่นได้อย่างถูกวิธี หรือสามารถถ่ายทอดความรู้ให้กับผู้อื่นได้

แนวทางการป้องกัน

๑. สถานศึกษาควรจะมีการให้ความรู้เกี่ยวกับเรื่องอุบัติเหตุทางน้ำ ให้เด็กนักเรียนได้เรียนรู้และฝึกปฏิบัติเกี่ยวกับเรื่องของวิธีการเอาตัวรอดเมื่อต้องประสบอุบัติเหตุทางน้ำ เช่น รู้จักหลักของการตะโกน การโยน การยื่น รวมถึงการลอยตัวในน้ำแบบวิธีต่างๆ และที่สำคัญ คือต้องมีความรู้เกี่ยวกับการปฐมพยาบาลคนที่จมน้ำเบื้องต้นที่ถูกต้อง นอกจากนั้นสถานศึกษาควรจะให้ความรู้เรื่องของการปฏิบัติตนเมื่อต้องทำภารกิจเกี่ยวกับกิจกรรมทางน้ำด้วย

๒. สำนวจจุดเสี่ยงต่อการจมน้ำของเด็กนักเรียนในสถานศึกษาและบริเวณ

รอบ ๆ สถานศึกษา

๓. แจ้งเตือนจุดเสี่ยงให้เด็กนักเรียนทราบ และติดป้ายแจ้งเตือนหรือล้อมรั้ว

แนวทางการช่วยเหลือ

กรณีไม่เสียชีวิต

๑. ปฐมพยาบาลเบื้องต้นด้วยวิธีที่ถูกต้อง

๒. แจ้งเหตุต่อผู้บริหารสถานศึกษา สถานพยาบาลใกล้เคียง ศูนย์ฉุกเฉิน

โทร. ๑๖๖๙ และแจ้งบิดามารดา ผู้ปกครอง ญาติ

๓. รายงานผู้บังคับบัญชาทราบตามลำดับชั้น พร้อมรายงานตามแบบรายงาน

ฉก.๐๑

๔. ติดตามการช่วยเหลือในส่วนที่เกี่ยวข้อง

๕.๙ เด็กนักเรียนเสียชีวิตในสถานศึกษา

เด็กนักเรียนเสียชีวิตในสถานศึกษา หมายถึง เด็กนักเรียนที่อยู่ในความดูแลรับผิดชอบของสถานศึกษาได้เสียชีวิตด้วยเหตุ ตายตามธรรมชาติ ตายผิดธรรมชาติ หรืออุบัติเหตุ ซึ่งผู้ประสบเหตุได้พบเด็กนักเรียนในสภาพที่เสียชีวิตแล้วไม่สามารถช่วยเหลือเบื้องต้นได้

แนวทางการป้องกัน

๑. จัดระบบการแนะแนวให้คาปรึกษาเด็กนักเรียน
๒. จัดอาคารสถานที่ สภาพแวดล้อมให้มีความปลอดภัย
๓. จัดให้มีมาตรการเพื่อความปลอดภัยสอดส่อง ตรวจสอบในพื้นที่บริเวณสถานศึกษา เช่นการนำกล้องวงจรปิด จัดเวรยามรักษาการณ์ คณะกรรมการนักเรียน และสภานักเรียน
๔. จัดให้มีระบบหรือซักซ้อมให้มีการแจ้งเตือนเหตุต่าง ๆ ในสถานศึกษา

แนวทางการช่วยเหลือ

๑. รับแจ้งเหตุกรณีเด็กนักเรียนเสียชีวิตให้ตรวจสอบว่าเสียชีวิตแล้วหรือไม่
๒. แจ้งเจ้าพนักงานปกครอง เจ้าหน้าที่ตำรวจ และผู้บริหารสถานศึกษาทราบทันที
๓. แจ้งบิดามารดาหรือผู้ปกครองของเด็กนักเรียนที่เสียชีวิต
๔. กั้นบริเวณพื้นที่เกิดเหตุไม่ให้บุคคลที่ไม่เกี่ยวข้องเข้าไปในที่เกิดเหตุ และอำนวยความสะดวกเจ้าหน้าที่ตำรวจ หรือผู้เกี่ยวข้อง

๕. รายงานผู้บังคับบัญชาทราบตามลำดับ

๖. ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาร่วมงานบำเพ็ญกุศลศพ

แนวทางการดำเนินงานของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

๑. ผอ.สพป.ชม. ๔ รายงานเหตุให้เลขาธิการ กพฐ. ทราบทันที
๒. มอบทีม ผก.ชน.สพป. เข้าประสานช่วยเหลือกับสถานศึกษาทันที
๓. รายงานข้อมูลรายละเอียดอย่างเป็นทางการเบื้องต้นภายใน ๒๔ ชั่วโมง
๔. กรณีสื่อมวลชนเข้าติดตามสถานการณ์ให้รายงาน ผอ.สพป. ทันที
๕. รายงานสถานการณ์ให้ผู้บังคับบัญชาทราบเป็นระยะ ๆ จนการช่วยเหลือ

เสร็จสิ้นกระบวนการ

๖) ภัยอื่นๆ

๖.๑ กรณีไม่ได้รับความเป็นธรรมจากระบบการศึกษา/การเรียกเก็บเงินจากเด็กนักเรียนการไม่ได้รับความเป็นธรรม หมายถึง การที่เด็กนักเรียน บิดา มารดา หรือผู้ปกครองไม่ได้รับสิทธิตามที่กฎหมายกำหนดให้ได้รับการปฏิบัติอย่างเท่าเทียมกัน โดยได้รับการปฏิบัติหรือถูกละเว้นการปฏิบัติจากสถานศึกษาอย่างไม่เป็นธรรม ขาดความเสมอภาค ซึ่งเป็นผลให้เสียโอกาสในการเข้าถึงการศึกษาที่มีคุณภาพ

แนวทางการป้องกัน

๑. สถานศึกษาปฏิบัติตามนโยบายของ สพฐ. และกระทรวงศึกษาธิการ
๒. สถานศึกษากำหนดระเบียบ แนวปฏิบัติ ตลอดจนมาตรการในการป้องกันการไม่ได้รับความเป็นธรรมจากระบบการศึกษา
๓. สถานศึกษาให้ความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องสิทธิ ระเบียบ แนวปฏิบัติ ตลอดจนกฎหมายที่เกี่ยวข้องจากระบบการศึกษาแก่เด็กนักเรียน ครู บิดามารดา ผู้ปกครอง คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน และผู้เกี่ยวข้อง

แนวทางการดำเนินงานส่งเสริมความปลอดภัยและมาตรการโรงเรียนปลอดภัย (Safety School) เพื่อนำไปสู่ Happy School สพป.เชียงใหม่ เขต ๔

๔. ผู้บริหารสถานศึกษา ติดตาม และตรวจสอบการปฏิบัติงานของบุคลากรในสถานศึกษา

๕. สถานศึกษาเปิดช่องทางการสื่อสารระหว่างบิดา มารดาผู้ปกครองและเด็กนักเรียน เพื่อมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น

แนวทางการช่วยเหลือ

๑. ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน รับเรื่องร้องเรียนและตรวจสอบข้อเท็จจริงเบื้องต้น

๒. เชิญผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเข้าสู่กระบวนการเจรจา และสร้างความเข้าใจเพื่อให้ได้ข้อยุติโดยเร็ว

๓. หากการดำเนินการยังไม่ได้ข้อยุติ ให้รายงานผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้นทราบอย่างต่อเนื่อง

๔. สถานศึกษาติดตามความคืบหน้าเพื่อหาทางกำหนดมาตรการในการป้องกันและให้ความช่วยเหลือต่อไป

แนวทางการดำเนินงานของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

๑. กรณีเด็กนักเรียนไม่ได้รับความเป็นธรรมจากระบบการศึกษา การเรียกเก็บเงินจากเด็กนักเรียน ผอ.สพป. รับเรื่องร้องเรียนและตรวจสอบข้อเท็จจริง

๒. เชิญผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเข้าสู่กระบวนการเจรจา และสร้างความเข้าใจอันดีต่อกันเพื่อให้ได้ข้อยุติโดยเร็ว

๓. กรณีการดำเนินการยังไม่ได้ข้อยุติให้รายงานเลขาธิการ กพฐ. ทราบ

๖.๒ กรณีไม่ได้รับความเป็นธรรมจากระบบการศึกษา/เด็กนักเรียนออกกลางคัน

การออกเรียนกลางคัน หมายถึง การที่เด็กนักเรียนหายไปจากระบบ

สถานศึกษา ขาดการติดต่อกับครูที่ปรึกษาหรือครูผู้สอน จนพ้นสภาพการเป็นนักเรียนก่อนเรียนจบหลักสูตรที่กำหนดไว้ โดยมีสาเหตุมาจากตัวเด็กนักเรียน ครอบครัว สถานศึกษา หลักสูตร สภาพแวดล้อม และสังคม

แนวทางการป้องกัน

๑. สถานศึกษาปฏิบัติตามนโยบายของ สพฐ. และกระทรวงศึกษาธิการ

๒. สถานศึกษากำหนดระเบียบ แนวปฏิบัติ ตลอดจนมาตรการในการ

ป้องกันเด็กนักเรียนออกกลางคัน

๓. สถานศึกษาให้ความรู้ ความเข้าใจแก่เด็กนักเรียนผู้ปกครอง

คณะกรรมการสถานศึกษาและผู้เกี่ยวข้องเกี่ยวกับพระราชบัญญัติการศึกษาภาคบังคับ พ.ศ. ๒๕๔๕ และแนวทางดำเนินการในการช่วยเหลือและติดตามเด็กนักเรียนมาเรียน

๔. สถานศึกษาดำเนินการตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และเครือข่ายผู้ปกครอง เพื่อหาทางช่วยเหลือเด็กนักเรียนที่ประสบปัญหาและอาจออกเรียนกลางคัน

๕. สถานศึกษาติดตาม ผลการดำเนินงานช่วยเหลือนักเรียนที่ออกเรียน

กลางคัน

แนวทางการช่วยเหลือ

๑. สืบหาข้อมูลเด็กนักเรียนที่มีแนวโน้มออกเรียนกลางคัน และเด็กนักเรียนที่ออกเรียนกลางคัน

๒. สังเคราะห์และวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อแยกปัญหาและร่วมหาทางช่วยเหลือเด็กนักเรียนที่มีปัญหาแต่ละด้าน

๓. ให้ความช่วยเหลือตามสภาพปัญหา และประสานเครือข่าย ผู้นำ/แกนนำชุมชน เพื่อติดตามเด็กนักเรียนให้กลับเข้าสู่ระบบการศึกษา

๔. ติดตาม และสรุปผลการช่วยเหลือเด็กนักเรียนออกเรียนกลางคัน

๖.๓ กรณีไม่ได้รับความเป็นธรรมจากระบบการศึกษาเด็กนักเรียนติด ๐ ร และ

มส.

เด็กนักเรียนติด ๐ หมายถึง ผู้เรียนที่ผลการเรียนต่ำกว่าเกณฑ์ขั้นต่ำ ได้คะแนนต่ำกว่า ๕๐ คะแนน

เด็กนักเรียนติด ร หมายถึงผู้เรียนที่รอการตัดสินและยังตัดสินผลการเรียนไม่ได้ เนื่องจากผู้เรียน ไม่มีข้อมูลผลการเรียนรายวิชานั้นครบถ้วน ได้แก่ไม่ได้วัดผลระหว่างภาคเรียน/ปลายภาคเรียน ไม่ได้ส่งงานที่มอบหมายให้ทำซึ่งงานนั้นเป็นส่วนหนึ่ง ของการตัดสินผลการเรียนหรือมีเหตุสุดวิสัยที่ทำให้ประเมินผลการเรียนไม่ได้

เด็กนักเรียนติด มส หมายถึง ผู้เรียนไม่มีสิทธิเข้ารับการวัดผลปลายภาคเรียน เนื่องจากผู้เรียนมีเวลาเรียนไม่ถึงร้อยละ ๘๐ ของเวลาเรียนในแต่ละรายวิชา และไม่ได้รับการผ่อนผันให้เข้ารับการวัดผลปลายภาคเรียน

แนวทางการป้องกัน

๑. ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนศึกษาระเบียบแนวปฏิบัติที่เกี่ยวข้องกับการวัดผลประเมินผลการศึกษาขั้นพื้นฐาน พระราชบัญญัติการศึกษาภาคบังคับ พ.ศ. ๒๕๔๕

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ (แก้ไขเพิ่มเติม ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๕

๒. ประชุมครูผู้สอนเพื่อชี้แจงซักซ้อมความเข้าใจให้ทราบถึงแนวปฏิบัติที่เกี่ยวข้องกับการวัดและประเมินผลการศึกษาขั้นพื้นฐาน

๓. ครูผู้สอนแจ้งระเบียบแนวปฏิบัติเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลการศึกษาขั้นพื้นฐานให้เด็กนักเรียนทราบ

๔. จัดให้มีการสอนปรับพื้นฐานความรู้ สอนซ่อมเสริม และสอบซ่อมให้กับเด็กนักเรียนกลุ่มเสี่ยง

แนวทางการช่วยเหลือ

๑. ครูฝ่ายทะเบียนวัดผล สืบรวจจัดหาข้อมูลเด็กนักเรียนที่ติด ๐ ร และ มส. และแจ้งผู้ปกครองให้รับทราบผลการเรียนของเด็กนักเรียน

๒. ประชุมวิเคราะห์หาสาเหตุ และวางแผนหาแนวทางการแก้ปัญหาเด็กนักเรียนติด ๐ ร และ มส.

๓. ดำเนินการแก้ปัญหาเด็กนักเรียนติด ๐ ร และ มส. ตามระเบียบว่าด้วยการวัดผลและประเมินผลตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. ๒๕๕๑

๔. กำกับ ติดตาม ดูแลช่วยเหลือเด็กนักเรียนติด ๐ ร และ มส.

๖.๔ เด็กนักเรียนถูกปล่อยปละ ละเลย ทอดทิ้ง

จากสภาพสังคมเศรษฐกิจในปัจจุบันส่งผลกระทบต่อความสามารถในการเลี้ยงดูบุตร และท่ามกลางกระแสเศรษฐกิจสังคมที่มุ่งพัฒนาบ้านเมือง ทำให้ขาดการดูแลส่งผลกระทบต่อปัญหาที่เกิดขึ้น ในครอบครัวและสังคม ทำให้ผู้ปกครองไม่มีเวลาดูแลบุตรหลาน เด็กนักเรียนถูกทอดทิ้งหรือปล่อยปละละเลย ปล่อยให้คนแก่หรือเครือญาติคอยดูแล รวมไปถึงเด็กนักเรียนที่ถูกปล่อยทิ้งให้มีชีวิตอยู่ตามลำพังหรืออยู่กับบุคคลอื่น โดยไม่ได้รับการดูแลเอาใจใส่ ไม่ให้ความสำคัญ เพิกเฉย ไม่สนใจ ก่อให้เกิดปัญหา

เด็กนักเรียน ปัญหาของสังคม มีสภาพชีวิตอยู่ท่ามกลางความสับสน กลายเป็นการทารุณกรรมที่นำไปสู่การทารุณในรูปแบบอื่นได้อีก เช่น การลักพาตัวเด็ก การใช้แรงงานเด็ก การค้าประเวณี เป็นต้น

ดังนั้น ในการพัฒนาคุณภาพชีวิตเด็กนักเรียนจึงจำเป็นต้องมีผู้เกี่ยวข้องหลายฝ่าย เช่น ผู้ปกครองและชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมดูแลและช่วยเหลือ ครูรู้จักเด็กนักเรียนเป็นรายบุคคลโดยการเยี่ยมบ้าน การคัดกรอง การป้องกัน การแก้ปัญหา การให้คำปรึกษา และการส่งเสริม พัฒนาเด็กนักเรียนด้านความสามารถและทักษะ ตลอดจนคุณลักษณะที่จะช่วยเสริมสร้างให้เด็กนักเรียนมีคุณภาพ และมีภูมิคุ้มกัน การดำเนินชีวิตของเด็กนักเรียนจะต้องมีความสามารถในการปรับตัวต่อสภาพแวดล้อมทางสังคม การเปลี่ยนแปลงการตัดสินใจที่เหมาะสม และสามารถอยู่ในสังคมอย่างปลอดภัย รวมทั้งหน่วยงานของรัฐให้ความสำคัญของปัญหาและร่วมมือกันการแก้ปัญหาอย่างจริงจัง

แนวทางการป้องกัน

๑. ครูรู้จักเด็กนักเรียนเป็นรายบุคคล โดยการเยี่ยมบ้าน การคัดกรอง การป้องกัน การแก้ปัญหา และการให้คำปรึกษา

๒. ผู้บริหารสถานศึกษากำกับให้ครูที่ปรึกษาครูผู้สอนหมั่นสังเกตสภาพร่างกายเด็กนักเรียนทุกครั้งก่อนทำการสอน

๓. การส่งเสริมพัฒนาเด็กนักเรียนด้านความสามารถตามความถนัด ความสนใจ และความต้องการของเด็กนักเรียน ตลอดจนคุณลักษณะที่จะช่วยเสริมสร้างให้เด็กนักเรียนมีคุณภาพ และมีภูมิคุ้มกัน การดำเนินชีวิตเด็กนักเรียนจะต้องมีความสามารถในการปรับตัวต่อสภาพแวดล้อมทางสังคมที่เปลี่ยนแปลง การตัดสินใจที่เหมาะสม และสามารถอยู่ในสังคมอย่างปลอดภัย

๔. หน่วยงานของรัฐให้ความสำคัญกับปัญหา และร่วมมือกันการแก้ปัญหาอย่างจริงจัง

แนวทางการช่วยเหลือ

๑. ผู้บริหารสถานศึกษารับแจ้งเหตุหรือประสบเหตุ นำเด็กนักเรียนมาบันทึกข้อเท็จจริง สอบถาม ข้อเท็จจริงและบันทึกข้อมูลโดยละเอียด

๒. จัดทำบันทึกที่รับแจ้งเหตุพร้อมประวัติและภาพถ่ายเด็กนักเรียน

๓. แต่งตั้งคณะทำงานในการตรวจสอบข้อเท็จจริง โดยไปเยี่ยมบ้านเด็กนักเรียน สอบถามบุคคลแวดล้อม เช่น เพื่อนบ้านญาติพี่น้องของเด็กนักเรียน หรือกำนัน ผู้ใหญ่บ้านในพื้นที่

๔. รายงาน กก.ชน.สพป. ทีมสหวิชาชีพ และเจ้าพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. ๒๕๔๖

๕. ให้ความช่วยเหลือเบื้องต้น ได้แก่ เงินทุนการศึกษา ปัจจัยพื้นฐานในการดำรงชีวิต ฯลฯ

๖. เมื่อสถานการณ์เด็กนักเรียนดีขึ้น สถานศึกษาต้องดำเนินการป้องกันและพัฒนาในสภาพปัญหาต่อไป เช่น การกำหนดบริเวณปลอดภัย การเสริมทักษะการดูแลเด็กนักเรียน ทักษะการจัดการกับปัญหา และทักษะทางสังคมให้กับผู้ปกครองหรือผู้ที่เกี่ยวข้อง

แนวทางการดำเนินงานของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

๑. รับแจ้งเหตุจากสถานศึกษาและบุคคลอื่น ๆ

๒. ประสานหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และทีมสหวิชาชีพเพื่อให้ความช่วยเหลือเด็กนักเรียน

๓. ทีมเจ้าหน้าที่ กก.ชน.สพป. ลงพื้นที่เก็บข้อมูล เยี่ยมบ้าน สอบถามบุคคลแวดล้อม ร่วมกับทีมสหวิชาชีพ ผู้บริหารสถานศึกษาและครูที่ได้รับมอบหมาย

๔. ประเมินผล วิเคราะห์สถานการณ์ และตรวจสอบข้อเท็จจริง
 ๕. ประชุมผู้ปกครอง ผู้เกี่ยวข้อง และทีมสหวิชาชีพ ร่วมปรึกษา เพื่อวางแผนการให้ความช่วยเหลือ ให้คำปรึกษาแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น โดยให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. ๒๕๔๖ เพื่อดำเนินการสงเคราะห์ คุ้มครองสวัสดิภาพเด็กนักเรียนต่อไป

๖. ติดตามประเมินสถานการณ์เป็นระยะ ๆ

๗. การติดตามประเมินผลในการส่งต่อซึ่งสามารถดำเนินการได้ ๒ วิธี คือ

๗.๑ กรณียุติเรื่อง ดำเนินการเมื่อเด็กนักเรียนคนดังกล่าวได้รับ

การคุ้มครองช่วยเหลือ

๗.๒ กรณีปรับเปลี่ยนวิธีการให้ความคุ้มครองและช่วยเหลือเด็กนักเรียน

หลังจากพบว่าเด็กนักเรียนยังมีปัญหา ไม่สามารถคุ้มครองและช่วยเหลือเด็กนักเรียนได้ ผู้ที่เกี่ยวข้องต้องดำเนินการแก้ไขปรับเปลี่ยนวิธีการในการคุ้มครองและช่วยเหลือเด็กนักเรียนต่อไป

๓.๒ ภัยจากอุบัติเหตุ

๑) ภัยจากอุบัติเหตุ

๑.๑ อุบัติเหตุจากอาคารสำนักงาน อาคารเรียน อาคารประกอบ

อาคารเรียนหรืออาคารประกอบของ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา สถานศึกษา เป็นสิ่งก่อสร้างถาวรใช้ในการจัดกิจกรรมต่างๆ อาคารเหล่านี้ย่อมเกิดการชำรุดทรุดโทรม จึงต้องได้รับการบำรุงรักษาดูแลให้อยู่ในสภาพที่ใช้การได้สามารถรับน้ำหนักของบุคลากร ครู นักเรียนและอุปกรณ์ในอาคารได้ จึงจะไม่เกิดความเสียหายต่อการเกิดอุบัติเหตุแก่นักเรียนและบุคลากรทางการศึกษา

การป้องกัน

๑) โครงสร้าง ส่วนประกอบของอาคาร อาทิ คาน ฝ้า เพดาน หลังคา เสา

ราวบันได ประตูหน้าต่าง รางน้ำ และท่อน้ำฝนควรมีการดำเนินการดังนี้

- ตรวจสอบโครงสร้างและส่วนประกอบอาคาร ตลอดจนอุปกรณ์ที่ติดตั้งในส่วน

ต่างๆ ของอาคารอยู่เสมอ

- แต่งตั้งบุคลากรในการดูแลอาคารสถานที่

- จัดทำป้ายข้อควรระวังด้านความปลอดภัยตามจุดเสี่ยงต่างๆ

- จัดให้มีแผนป้องกันและเคลื่อนย้ายกรณีเกิดเหตุฉุกเฉิน

- ซ่อมแซมส่วนประกอบอาคารและอุปกรณ์ติดตั้งต่างๆ ให้อยู่ในสภาพปลอดภัย

- ในกรณีพิจารณาแล้วเห็นว่าเสี่ยงต่อการเกิดอุบัติเหตุ ให้งดใช้อาคารและรายงาน

ผู้เกี่ยวข้อง

- ในกรณีไม่สามารถซ่อมแซมได้ ให้ขออนุญาตรื้อถอนอาคารที่ชำรุดหรืออยู่ใน

สภาพไม่ปลอดภัย

- เมื่อเกิดเหตุฉุกเฉิน ให้ดำเนินการตามแผนการเคลื่อนย้าย

๒) การใช้ครุภัณฑ์

- สำรอง ตรวจสอบครุภัณฑ์อยู่เสมอ

- จัดวางครุภัณฑ์ ต่างๆ ในสถานที่ที่เหมาะสมและปลอดภัย

- จัดทำข้อแนะนำและข้อควรระวังในการใช้

- มีการอบรมและจัดทำคู่มือในการใช้ครุภัณฑ์อย่างถูกวิธี และเหมาะสมกับงาน

- ปรับปรุงซ่อมแซมครุภัณฑ์ให้อยู่ในสภาพพร้อมใช้งาน

- ห้ามใช้ครุภัณฑ์ที่ชำรุดโดยเด็ดขาด

๓) อุปกรณ์ไฟฟ้า

- ติดตั้งระบบป้องกันกระแสไฟฟ้าลัดวงจรหรืออุปกรณ์ตัดกระแสไฟฟ้าอัตโนมัติ

ทุกอาคาร

- ติดตั้ง ตรวจสอบอุปกรณ์ และเปลี่ยนอุปกรณ์ไฟฟ้าตามอายุการใช้งานตาม

มาตรฐานการไฟฟ้า โดยช่างไฟฟ้า

- จัดหาช่างไฟฟ้าที่ชำนาญการมาตรวจสอบระบบสายไฟในอาคารและจัดทำ

รายงานให้ผู้บังคับบัญชาทราบ อย่างน้อยปีละครั้ง

- ให้ความรู้แก่บุคลากร นักเรียน และผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ในการใช้อุปกรณ์ไฟฟ้า

อย่างถูกวิธี

- ติดตั้งอุปกรณ์ดับเพลิง ไว้บริเวณรอบๆ อาคาร หรือในบริเวณที่เป็นพื้นที่เสี่ยง

๔) ห้องน้ำห้องส้วม

- ตรวจสอบอุปกรณ์ให้อยู่ในสภาพที่ใช้งานได้และปลอดภัย

- ห้องน้ำ ห้องส้วม ควรเหมาะสมกับสภาพวัยของนักเรียน

- การใช้ห้องน้ำของเด็กก่อนบาล ควรมีครุดูแลอย่างใกล้ชิด

- ดูแลความสะอาดอย่างสม่ำเสมอ

- กำหนดแนวปฏิบัติในการใช้ห้องน้ำ ห้องส้วมอย่างปลอดภัย

- จัดให้มีฝาปิดบ่อเกรอะให้มิดชิด

๑.๒ อุบัติเหตุจากบริเวณสถานศึกษา

อุบัติเหตุส่วนใหญ่ที่พบ มักจะเกิดจากการพลัดตก หกล้ม จากการวิ่งซุกซนของนักเรียน หรือการเล่นกีฬา ทำให้เกิดบาดเจ็บ กระตุกหัก ข้อเคลื่อน เป็นต้น สถานศึกษาต้องให้ความสำคัญเป็นพิเศษในเรื่องของความปลอดภัย และต้องกำหนดมาตรการป้องกันและแก้ไขอุบัติเหตุให้เป็นรูปธรรมสามารถปฏิบัติตามได้อย่างรวดเร็วและถูกต้อง ปลอดภัย

การป้องกัน

๑) รั้วและประตู

- จัดให้มีผู้รับผิดชอบและหมั่นตรวจสอบอย่างสม่ำเสมอ ในกรณีที่มีการชำรุดต้องเร่งแก้ไขปรับปรุงให้อยู่ในสภาพพร้อมใช้งานอยู่เสมอ

- จัดให้มีป้ายคำเตือนเพื่อหลีกเลี่ยงความเสี่ยงต่อการเกิดอุบัติเหตุ ในกรณีมีการซ่อมแซม รื้อถอน ต้องจัดให้มีแนวกันเพื่อความปลอดภัย

๒) บ่อน้ำ สระน้ำ บ่อเลี้ยงปลาโอ่งน้ำ

- จัดให้มีฝาปิดบ่อน้ำ และมีเครื่องสูบน้ำหรือคั้นโยก แทนการตักน้ำ

- จัดให้ครูควบคุมดูแลนักเรียนอย่างใกล้ชิด กรณีที่มีกิจกรรมใกล้บ่อน้ำ

- จัดทำรั้วหรือแนวเขตโดยรอบบ่อน้ำ สระน้ำ บ่อเลี้ยงปลา และจัดทำป้ายคำเตือน

กำหนดแนวปฏิบัติเกี่ยวกับการใช้

- จัดให้มีเจ้าหน้าที่ตรวจสอบโอ่งน้ำ ถังเก็บน้ำ ให้อยู่ในสภาพที่ใช้งานได้อยู่เสมอ

- ติดตั้งไฟฟ้าส่องสว่าง ให้ทั่วถึง

- ส่งเสริมให้มีการสอนว่ายน้ำให้นักเรียนทุกคนในสถานศึกษา

๓) เขตก่อสร้างและกองวัสดุ

- จัดทำแนวเขตก่อสร้าง เพื่อป้องกันนักเรียนเข้าไปในบริเวณดังกล่าว

การก่อสร้าง

- กำหนดให้ผู้ก่อสร้างติดตั้งอุปกรณ์ป้องกันเศษวัสดุตกหล่นนอกบริเวณ

- จัดเก็บวัสดุอุปกรณ์ในการก่อสร้างซึ่งอาจก่อให้เกิดอันตรายให้มิดชิด
- ตรวจสอบการใช้อุปกรณ์การก่อสร้างให้อยู่ในสภาพที่สมบูรณ์ปลอดภัยมี

ระยะเวลาการตรวจสอบอย่างชัดเจน

- จัดให้มีเจ้าหน้าที่กำกับดูแลการก่อสร้างอย่างใกล้ชิด หากพิจารณาแล้วว่าจะเป็นอันตรายแก่นักเรียน ให้เสี่ยงไปปฏิบัติในเวลาเลิกเรียนหรือวันหยุดราชการ

๔) ต้นไม้

- จัดให้มีเจ้าหน้าที่ตัดแต่งกิ่งไม้ให้อยู่ในสภาพปลอดภัยอยู่เสมอ หมั่นตรวจสอบ และกำจัดแมลงมีพิษ
- จัดให้มีผู้รับผิดชอบตรวจสอบต้นไม้ที่ตายแล้ว โดยเร่งดำเนินการตัดทิ้งหรือต้นไม้ที่มีผลขนาดใหญ่ให้หมั่นเก็บผลตามเวลาที่เหมาะสม

- ให้ความรู้และสร้างความตระหนักแก่นักเรียนเกี่ยวกับอันตรายที่เกี่ยวกับต้นไม้ เช่น พืชของยางไม้ พืชของเถา และหนาม เป็นต้น

- ห้ามอยู่ใต้ต้นไม้ขณะที่มีลมพายุหรือฝนตก

- หลีกเลี่ยงกิจกรรมที่เกี่ยวกับการปีนต้นไม้

- จัดแนวเขตป้องกันและเลือกพันธุ์ไม้ที่จะปลูกในบริเวณโรงเรียนให้เหมาะสม

๕) สนามเด็กเล่น สนามกีฬา

- จัดให้มีเจ้าหน้าที่ตรวจสอบสนามและอุปกรณ์เครื่องเล่นในสนามเด็กเล่น สนามกีฬา ให้อยู่ในสภาวะพร้อมใช้งานได้อย่างปลอดภัย เช่น แป้นบาส เสาคีฬาชนิดลู่ฐานด้วยล้อยาง เสาประตูฟุตบอล

- จัดทำป้ายกำหนดและวิธีการใช้เครื่องเล่นทุกชนิดในสนาม

- จัดให้มีความรู้และแนวทางปฏิบัติแก่นักเรียนในกรณีที่นักเรียนพบสิ่งแปลกปลอม ซึ่งอาจเป็นวัตถุระเบิดหรือวัตถุอันตรายอื่นๆ

- บำรุงรักษาและดูแลความสะอาดโดยรอบ เพื่อให้ปราศจากวัตถุที่เสี่ยงต่อการเกิดอันตราย เช่น ตะปู ไม้เสียบลูกชิ้น เศษแก้ว

๖) เตาเผาขยะและที่ทิ้งขยะ

- จัดให้มีถังขยะแยกประเภท เพื่อสะดวกในการจัดทำลาย

- จัดให้มีการส่งเสริมความรู้และปลูกจิตสำนึก และสร้างนิสัยการทิ้งขยะอย่างถูกวิธี

- การทำลายหรือแปรสภาพ ให้เลือกใช้วิธีการและเวลาอย่างเหมาะสม เช่น

การทำลายสารเคมี กระป๋องสีสเปรย์ หลอดไฟฟ้า เศษแก้ว เป็นต้น

- จัดให้มีแนวเขตห้ามเข้าใกล้บริเวณเตาเผาขยะและที่ทิ้งขยะ

๗) เครื่องมือ เครื่องใช้และอุปกรณ์ต่างๆ

เครื่องมือ หมายถึง อุปกรณ์ประกอบการทำงานที่ใช้มือถือ เช่น เลื่อย ค้อน ไขควง จอบ เสียม และอุปกรณ์ต่างๆ ที่เคลื่อนย้ายได้

- เลือกใช้เครื่องมือให้เหมาะสมกับงาน

- ให้เครื่องมือให้ถูกวิธี

- รักษาเครื่องมือให้อยู่ในสภาพดีเสมอ

- เก็บรักษาเครื่องมือให้อยู่ในที่ปลอดภัย

- ในระหว่างการทำงานควรวางเครื่องมือให้เป็นระเบียบเพื่อความปลอดภัย
 - จัดทำคู่มือการใช้ การบำรุงรักษาเครื่องมือ เครื่องใช้ และอุปกรณ์ต่างๆ ในแต่ละประเภท

- แนะนำ สาธิต และควบคุมการใช้งานอุปกรณ์อย่างถูกวิธี

๑.๓ การเดินทางไป – กลับ

๑) การเดินทางเข้าของนักเรียน

- ต้องจัดทำคู่มือกำหนดมาตรการรักษาความปลอดภัยเกี่ยวกับสัตว์ คนร้าย หรือยานยนต์ที่ใช้ทางร่วมกัน

- จัดระบบรักษาความปลอดภัยในการเดินทางทั้ง ๔ ลักษณะ คือ นักเรียนควบคุมกันเอง ครู ชุมชน และเจ้าหน้าที่ตำรวจ โดยกำหนดความรับผิดชอบอย่างชัดเจน

- สร้างความตระหนักในหลักความปลอดภัยแก่นักเรียน ผู้ปกครอง บุคลากร เพื่อสร้างวิถีชีวิตใหม่ที่ว่า ปลอดภัยไว้ก่อน เพื่อนำไปสู่ความปลอดภัยที่ยั่งยืน

๒) การเดินทางโดยยานพาหนะทางบก

- ให้ความรู้เกี่ยวกับพระราชบัญญัติจราจรทางบกและข้อปฏิบัติในการขับขี่ปลอดภัยแก่บุคลากร นักเรียน และผู้เกี่ยวข้อง

- กำกับ ดูแล ให้ ทุกคนปฏิบัติตามกฎหมายอย่างเคร่งครัด

- อบรมพนักงานขับรถรับ – ส่ง ให้มีความรู้และปฏิบัติตามกฎจราจรอย่างเคร่งครัด

- ขอความร่วมมือจากเจ้าหน้าที่ตำรวจในการกวดขัน ดูแลการจราจรในพื้นที่อย่าง

ใกล้ชิด

- จัดทำทะเบียนรถทุกชนิด ทุกประเภทที่ใช้รับ – ส่งนักเรียน

- แนะนำผู้ปกครองและบุคลากรให้เลือกใช้รถที่ผ่านการตรวจสอบสภาพแล้ว

๓) การพานักเรียนไปนอกสถานที่

- ศึกษาและปฏิบัติตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ ว่าด้วยการพานักเรียนไปศึกษา
 นอกสถานที่โดยเคร่งครัด

- เตรียมการและวางแผนการเดินทางล่วงหน้า

- จัดทำประวัติผู้ร่วมเดินทางทุกคน

- ประกันอุบัติเหตุให้กับผู้เดินทาง

- ประสานหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการดูแลให้ความปลอดภัย ในการเดินทาง

พักค้างคืน

- จัดเตรียมอุปกรณ์ที่จำเป็น เช่น ยา เวชภัณฑ์ อุปกรณ์ปฐมพยาบาล

- หากมีการเกิดอุบัติเหตุให้ดำเนินการแนวปฏิบัติสำนักงานคณะกรรมการการศึกษา

ขั้นพื้นฐาน

๓.๓ ภัยจากสาธารณภัย

สาธารณภัย หมายถึง ภัยที่ก่อให้เกิดอันตรายแก่ชีวิต ร่างกาย และสร้างความเสียหายแก่ทรัพย์สินของคนจำนวนมาก เช่น น้ำท่วม แผ่นดินไหว ไฟไหม้

๑) อัคคีภัย

มาตรการป้องกัน

- แต่งตั้งคณะกรรมการรับผิดชอบตรวจสอบอุปกรณ์ที่ก่อให้เกิดอัคคีภัยอย่างสม่ำเสมอ เช่น สายไฟฟ้า ปลั๊กไฟฟ้า อาหารหุงต้ม เป็นต้น

แนวทางการดำเนินงานส่งเสริมความปลอดภัยและมาตรการโรงเรียนปลอดภัย (Safety School) เพื่อนำไปสู่ Happy School สพ.เชียงใหม่ เขต ๔

- วางแผน และมีการฝึกซ้อม และให้ความรู้เกี่ยวกับวิธีปฏิบัติเมื่อเกิดอัคคีภัย
- มีการอยู่เวรรักษาความปลอดภัย
- ส่งเสริมให้มีการประกันชีวิตแก่บุคลากรและนักเรียน
- จัดตั้งกรูกรูรงภายในอาคาร ห้องเรียน และบริเวณโรงเรียน
- ติดตั้งอุปกรณ์ป้องกันไฟฟ้าลัดวงจร และตรวจสอบบำรุงสิ่งที่นำมาใช้งาน
- จัดตั้งเครื่องดับเพลิงและอุปกรณ์ดับเพลิงอย่างเพียงพอ และบำรุงรักษาให้พร้อมที่จะใช้งาน

ทันที

แนวทางปฏิบัติเมื่อเกิดอัคคีภัย

- ในกรณีเกิดเหตุแล้ว ให้ดำเนินการตามแผนที่กำหนดไว้ โดยระงับและควบคุมสถานการณ์เบื้องต้น เคลื่อนย้ายผู้ประสบภัยและเอกสารสำคัญกำหนดเขตห้ามเข้าบริเวณที่เกิดอัคคีภัย
- ประสานขอรับความช่วยเหลือจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น สำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย โรงพยาบาล การไฟฟ้า หน่วยบรรเทาสาธารณภัย และฝ่ายปกครอง เป็นต้น
- ประสานขอความช่วยเหลือเมื่อประสบอัคคีภัยจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
- รายงานต้นสังกัด ผู้บังคับบัญชา ให้ทราบ ภายใน ๒๔ ชั่วโมง

๒) วัตภัย

เป็นปรากฏการณ์ทางธรรมชาติ ซึ่งเกิดจากพายุ ลมแรง ซึ่งสามารถทำความเสียหายรุนแรง และเป็นบริเวณกว้าง อาจเป็นอันตรายต่อชีวิตและทรัพย์สิน

มาตรการป้องกันภัย

- แต่งตั้งผู้รับผิดชอบติดตามข่าวพยากรณ์อากาศและสถานการณ์ต่างๆ จากกรมอุตุนิยมวิทยา พร้อมทั้งวางแผนการป้องกัน
- ให้ความรู้ในการปฏิบัติตนแก่บุคลากรและนักเรียน ให้พ้นจากอันตราย
- หากอยู่ในพื้นที่เสี่ยงที่เกิดวาตภัยได้บ่อยๆ จัดให้มีการฝึกซ้อมการหลบวาตภัยแก่นักเรียน ครู และบุคลากรอยู่เป็นประจำ
- ให้มีการอยู่เวรรักษาความปลอดภัยอย่างเคร่งครัด
- ส่งเสริมให้มีการประกันชีวิตบุคลากรและนักเรียน
- ตรวจสอบอาคารเรียน อาคารประกอบ และสิ่งแวดล้อมให้อยู่ในสภาพมั่นคง แข็งแรง ไม่ก่อให้เกิดอันตรายขณะเกิดลมแรงและพายุ
- การป้องกันระยะยาว ให้ปลูกต้นไม้เป็นแนวเพื่อลดความรุนแรงของพายุ แนวทางปฏิบัติเมื่อเกิดวาตภัย
- ในกรณีเกิดเหตุแล้ว ให้ดำเนินการตามแผนที่กำหนดไว้ โดยระงับและควบคุมสถานการณ์เบื้องต้น เคลื่อนย้ายผู้ประสบภัยและเอกสารสำคัญ
- ประสานงานในการให้ความช่วยเหลือแก่ผู้ประสบวาตภัยจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และองค์กรสาธารณกุศลต่างๆ
- ประเมินการความเสียหาย พร้อมรายงานขอความช่วยเหลือจากหน่วยงานต้นสังกัด

โดยด่วน

๓) ไฟฟ้า

มาตรการป้องกันภัย

แนวทางการดำเนินงานส่งเสริมความปลอดภัยและมาตรการโรงเรียนปลอดภัย (Safety School) เพื่อนำไปสู่ Happy School สพ.เชียงใหม่ เขต ๔

- แต่งตั้งผู้รับผิดชอบติดตามข่าวพยากรณ์อากาศและสถานการณ์ต่างๆ จากรมอุตุนิยมวิทยา พร้อมทั้งวางแผนการป้องกัน

- หากอยู่ในพื้นที่เสี่ยงที่เกิดฟ้าผ่าได้บ่อยๆ จัดให้มีการฝึกซ้อมการหลบฟ้าคะนอง ฟ้าร้อง ฟ้ากระโชก แก่นักเรียน ครู และบุคลากรอยู่เป็นประจำ

- ติดตั้งสายล่อฟ้าสำหรับอาคารสูงๆ บริเวณต้นไม้สูงๆ
- ให้มีการอยู่เวรรักษาความปลอดภัยอย่างเคร่งครัด
- ส่งเสริมให้มีการประกันชีวิตบุคลากรและนักเรียน

แนวทางปฏิบัติเมื่อเกิดฟ้าผ่า

- เมื่อเกิดพายุฝนฟ้าคะนอง ให้อยู่ใกล้อาคารหรือบ้านเรือนที่แข็งแรงและปลอดภัยจากน้ำท่วม ควรอยู่แต่ภายในอาคารจนกว่าพายุจะสงบ

- ถ้าอยู่ในรถยนต์ ควรจอดรถให้ห่างจากบริเวณน้ำ เช่น คลอง แม่น้ำ เป็นต้น
- อย่าอยู่บริเวณที่เป็นน้ำ เมื่อปรากฏพายุฝน เพื่อป้องกันอันตรายจากน้ำท่วมและฟ้าผ่า
- หากอยู่ในที่โล่ง ควรคุกเข่าและโน้มตัวไปข้างหน้า แต่ไม่ควรนอนราบกับพื้น เนื่องจากพื้นเปียกเป็นสื่อไฟฟ้า และไม่ควรอยู่ในที่ต่ำ

- ออกห่างจากวัตถุที่เป็นสื่อไฟฟ้า เช่น ลวด โลหะ ท่อน้ำ แนวรั้วบ้าน ต้นไม้สูง ต้นไม้โดดเดี่ยวในที่แจ้ง

- ไม่ควรใช้อุปกรณ์ไฟฟ้า เช่น โทรทัศน์ เครื่องปรับอากาศ ฯลฯ
- ไม่ควรใส่เครื่องประดับ หรือนำออก เครื่องประดับโลหะ เช่น ทองเหลือง ทองแดง ฯลฯ ในที่แจ้งหรือถือวัตถุโลหะ เช่น ร่ม ฯลฯ ในขณะที่เกิดปรากฏพายุฝนฟ้าคะนอง
- รายงานผู้บังคับบัญชาทราบ ตามลำดับ

การช่วยเหลือหลังจากเกิดฟ้าผ่า

- ให้การช่วยเหลือ ทั้งด้านเครื่องอุปโภค บริโภค ในเบื้องต้น
- ตรวจสอบความเสียหาย ซ่อมแซมแก้ไขอาคารเรียน อาคารประกอบ และสิ่งแวดล้อม และปรับสภาพให้สามารถจัดการเรียนการสอนได้ตามปกติโดยเร็ว
- ติดตามและเฝ้าระวังสุขภาพจิตของผู้ประสบภัยและให้ความช่วยเหลือเบื้องต้น
- ประเมินการความเสียหาย พร้อมรายงานขอความช่วยเหลือจากหน่วยงานต้นสังกัด

โดยด่วน

๔) อุทกภัย

แนวทางการป้องกัน

- แต่งตั้งผู้รับผิดชอบติดตามข่าวพยากรณ์อากาศและสถานการณ์ต่างๆ จากรมอุตุนิยมวิทยา พร้อมทั้งวางแผนการป้องกัน

- หากอยู่ในพื้นที่เสี่ยงที่เกิดอุทกภัยได้บ่อยๆ จัดให้มีการฝึกซ้อมการหลบอุทกภัย แก่นักเรียน ครู และบุคลากรอยู่เป็นประจำ

- ดูแลทรัพย์สินของทางราชการ มีการจัดเก็บเอกสารสำคัญไว้ในที่ปลอดภัยเมื่อเกิดอุทกภัย
- ให้มีการอยู่เวรรักษาความปลอดภัยอย่างเคร่งครัด
- ส่งเสริมให้มีการประกันชีวิตบุคลากรและนักเรียน
- มีแหล่งข้อมูลที่ สามารถขอความช่วยเหลือได้ทันทีเมื่อเกิดเหตุ
- ให้ความรู้ในการปฏิบัติให้ถูกสุขลักษณะในระหว่างน้ำท่วม เช่น การบริโภคอาหาร และ

น้ำดื่มที่สะอาดเท่านั้น

แนวทางปฏิบัติเมื่อเกิดอุทกภัย

- สั่งปิดสถานศึกษาเพื่อประเมินสถานการณ์แล้วว่าจะก่อให้เกิดอันตราย
- ประสานความร่วมมือกับหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องในการเคลื่อนย้ายสิ่งของ
- ประสานงานขอความช่วยเหลือเมื่อประสบอุทกภัยจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและองค์กร

สาธารณกุศลต่างๆ

- ประเมินการความเสียหาย รายงานของประมาณจากหน่วยงานต้นสังกัดโดยด่วน

การฟื้นฟูหลังการเกิดอุทกภัย

- ให้ความช่วยเหลือเครื่องอุปโภคและบริโภคได้ทันทีในเบื้องต้น
- ตรวจสอบ ซ่อมแซม ปรับปรุง และแก้ไขความเสียหายต่างๆ ที่เกิดขึ้นจากอุทกภัย ให้สามารถจัดการเรียนการสอนได้ปกติ โดยเร็ว
- ติดตามและเฝ้าระวังสุขภาพจิตของผู้ประสบภัยและให้ความช่วยเหลือเบื้องต้น

๓.๔ ภัยจากสัตว์มีพิษ

มาตรการป้องกันและแก้ไข

- จัดสภาพแวดล้อมให้สะอาดร่มรื่น ตัดแต่งกิ่งไม้ กำจัดแหล่งที่อยู่อาศัยของสัตว์มีพิษเพื่อให้ความปลอดภัยแก่นักเรียน
- ให้ความรู้แก่ครู บุคลากร และนักเรียนเกี่ยวกับสัตว์มีพิษ ตลอดจนวิธีการป้องกันและปฐมพยาบาลเบื้องต้นกรณีได้รับพิษ
- จัดทำป้ายเตือนภัยจากสัตว์มีพิษในบริเวณที่เป็นจุดเสี่ยง เช่น บริเวณรั้วสถานศึกษา ต้นไม้ใหญ่ ซึ่งมักจะเป็นที่อยู่อาศัยของสัตว์มีพิษเบื้องต้น
- ประสานความร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการกำจัดแหล่งเพาะพันธุ์สัตว์ เช่น กำจัดแหล่งเพาะพันธุ์ยุง
- จัดเตรียมอุปกรณ์และเวชภัณฑ์ในการปฐมพยาบาล กรณีที่ได้รับพิษจากสัตว์มีพิษ
- จัดทำแผนฉุกเฉินและการฝึกซ้อม โดยความร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

มาตรการดูแลความปลอดภัยการรักษาความปลอดภัยในสถานที่ราชการและนักเรียน ในกรณีฉุกเฉินเหตุการณ์ไม่ปกติ ให้รายงานศูนย์เฝ้าระวังของกระทรวงศึกษาธิการ

เพื่อเป็นการรักษาความปลอดภัยในสถานที่ราชการและนักเรียนเป็นพิเศษในช่วงนี้ ให้สถานศึกษาดำเนินการดังนี้

๑. เพิ่มมาตรการรักษาความปลอดภัยสถานที่ราชการ
๒. ติดตามข่าวสารและเฝ้าระวังอย่างใกล้ชิด หากพบเห็นสิ่งผิดปกติ ขอให้แจ้งเจ้าหน้าที่ตำรวจโดยทันที
๓. เพิ่มความเข้มงวดในการตรวจสอบและบันทึกการเข้า-ออก ของบุคคลภายนอกและยานพาหนะ
๔. ตรวจสอบและจัดทำแผนที่จุดอับและจุดเสี่ยงในพื้นที่รับผิดชอบ
๕. หากมีกล้องวงจรปิดขอให้ตรวจสอบสภาพให้สามารถใช้งานได้เป็นปกติ
๖. แจ้งสถานศึกษาในสังกัดดำเนินการในลักษณะเดียวกัน และรายงานผู้บังคับบัญชาทันทีที่มีเหตุการณ์ไม่ปกติ

ทั้งนี้หากมีเหตุการณ์ไม่ปกติขอให้รายงานมายังสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน โทรศัพท์หมายเลข ๐ ๒๒๘๘ ๕๙๒๖ หรือ ๐ ๒๒๘๘ ๕๙๐๐ โทรสารหมายเลข ๐ ๒๒๘๑ ๒๒๘๓ หรือ ๐ ๒๒๘๒ ๙๘๗๒

แนวทางป้องกันและแก้ไขอุบัติเหตุ อุบัติภัย และปัญหาทางสังคมของสถานศึกษา

สาเหตุ	มาตรการป้องกันและแก้ไข	ผู้รับผิดชอบ
<p>ด้านการป้องกันและแก้ไขอุบัติเหตุ</p> <p>๑. อุบัติเหตุจากอาคารเรียนอาคารประกอบ</p>	<p>๑. ตรวจสอบระบบไฟฟ้า สายไฟโครงสร้างและส่วนประกอบอาคารเดือนละ ๑ ครั้ง/ความจำเป็น</p> <p>๒. แต่งตั้งผู้รับผิดชอบดูแลในการดูแลรักษาอาคารสถานที่</p> <p>๓. ปฐมนิเทศนักเรียนใหม่เกี่ยวกับอาคารสถานที่</p> <p>๔. ชี้แจงให้ความรู้การดูแลรักษาฝ้าระวังความปลอดภัยของอาคารเรียน อาคารประกอบ</p> <p>๕. จัดทำป้ายและแผนผังข้อควรระวังด้านความปลอดภัยในจุดอันตรายทุกชั้นเรียน และแผนผัง</p> <p>๖. จัดให้มีแผนซักซ้อมการป้องกันและซักซ้อมการเคลื่อนย้ายกรณีเกิดเหตุฉุกเฉินอย่างน้อยภาคเรียนละ ๑ ครั้ง</p> <p>๗. แต่งตั้งเวรยามรักษาความปลอดภัยในสถานศึกษา</p>	<p>๑. ผู้บริหารโรงเรียน</p> <p>๒. ครูประจำชั้น</p> <p>๓. นักการภารโรง</p> <p>๔. ผู้ปกครอง</p> <p>๕. ชุมชน</p>
<p>๒. อุบัติเหตุจากบริเวณภายในสถานศึกษา</p>	<p>๑. แต่งตั้งครูเวรประจำวันคอยควบคุม กำกับ ติดตามดูแลการรักษาความปลอดภัยตลอดทั้งวัน</p> <p>๒. จัดให้มีผู้รับผิดชอบปฐมพยาบาลเบื้องต้น และนำส่งสถานพยาบาล</p> <p>๓. กำหนดควบคุมดูแลการจัดกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการปีนป่ายในที่สูง/บ่อน้ำ/สระน้ำ อย่างเข้มงวด</p> <p>๔. ดูแลตัดแต่งกิ่งไม้ให้อยู่ในสภาพที่ปลอดภัย และบำรุงดูแลรักษาความสะอาดโดยรอบสถานศึกษาสม่ำเสมอ</p> <p>๕. จัดให้ป้ายคำเตือนเพื่อหลีกเลี่ยงการเกิดอุบัติเหตุ</p> <p>๖. ให้ความรู้และแนวทางปฏิบัติแก่นักเรียนในกรณีที่เกิดอุบัติเหตุสิ่งแปลกปลอม ซึ่งอาจเป็นวัตถุระเบิดหรือวัตถุอันตราย</p> <p>๗. ติดตั้งไฟฟ้าส่องสว่างรอบบริเวณสถานศึกษาและจุดเสี่ยง</p> <p>๘. จัดให้มีระบบการขออนุญาตออกนอกสถานศึกษา</p> <p>๙. จัดให้มีถังขยะแยกประเภทเพื่อสะดวกในการจัดเก็บและทำลาย</p>	<p>๑. ผู้บริหารโรงเรียน</p> <p>๒. ครูเวรประจำวัน</p> <p>๓. ครูอนามัยโรงเรียน</p> <p>๔. นักการภารโรง</p> <p>๕. เจ้าหน้าที่สถานีอนามัย</p> <p>๖. นักเรียน</p> <p>๗. ผู้ปกครอง</p>

สาเหตุ	มาตรการป้องกันและแก้ไข	ผู้รับผิดชอบ
<p>๓. อุบัติเหตุจากสภาพแวดล้อมภายนอกของสถานศึกษา</p>	<p>๑.สำรวจสภาพปัญหาด้านสิ่งแวดล้อม มลภาวะในสถานศึกษาและชุมชน เพื่อหาแนวทางแก้ไข</p> <p>๒.แต่งตั้งคณะกรรมการ โดยใช้ชุมชนและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการหาแนวทางป้องกันและแก้ไข</p> <p>๓.ประสานงานกับหน่วยงานอื่น</p> <p>๔.จัดกิจกรรมสร้างจิตสำนึกและความตระหนักต่อปัญหาสิ่งแวดล้อมให้กับนักเรียน บุคลากรในสถานศึกษาและชุมชน</p>	<p>๑.ผู้บริหารโรงเรียน</p> <p>๒.ครู</p> <p>๓.นักเรียน</p> <p>๔.ผู้ปกครอง</p> <p>๕.ชุมชน</p>
<p>๔. อุบัติเหตุจากเครื่องมือ เครื่องใช้ เครื่องเล่นสนาม อุปกรณ์ ต่างๆ เช่น เครื่องทำน้ำเย็น พัดลม โทรทัศน์ ฯลฯ</p>	<p>๑.ตรวจสอบทดสอบเครื่องมือ เครื่องใช้ เครื่องเล่นสนาม และอุปกรณ์ต่างๆ ให้มีสภาพพร้อมใช้งานอยู่เสมอ</p> <p>๒.ใช้เครื่องมือ เครื่องใช้ เครื่องเล่นสนาม และอุปกรณ์ต่างๆ ที่ชำรุด</p> <p>๓.แนะนำ สาธิต และควบคุมการใช้อย่างถูกวิธีตามประเภทของอุปกรณ์เครื่องมือ เครื่องใช้ เครื่องเล่นสนาม</p> <p>๔.จัดเก็บเครื่องมือ เครื่องใช้ อุปกรณ์ทุกครั้งหลังใช้</p> <p>๕.กำกับ ดูแลนักเรียนในการใช้เครื่องมือ เครื่องใช้ เครื่องเล่นสนาม อุปกรณ์ได้อย่างปลอดภัย</p>	<p>๑.ผู้บริหารโรงเรียน</p> <p>๒.ครู</p> <p>๓.นักการภารโรง</p> <p>๔.นักเรียน</p> <p>๕.ผู้ปกครอง</p> <p>๖.ชุมชน</p>
<p>๕. อุบัติเหตุจากการเดินทาง ไป-กลับ ระหว่างบ้าน และสถานศึกษา</p>	<p>๑.สถานศึกษา ผู้ปกครอง และชุมชน ร่วมมือกันกำหนดมาตรการรับ-ส่งนักเรียนตอนเช้าและเลิกเรียน</p> <p>๒.กำกับ ดูแลนักเรียนที่ใช้จักรยาน จักรยานยนต์ให้ชิดทางซ้ายและเป็นแถว</p> <p>๓.จัดครูเวรประจำวันตรวจเช็คคนนักเรียนที่มีผู้ปกครองมารับ</p> <p>๔.แนะนำการเดินทางแถวกลับบ้านและให้พี่ดูแลน้อง</p> <p>๕.ทำกิจกรรมเกี่ยวกับการฝึกปฏิบัติตามกฎจราจร</p> <p>๖.จัดครูเวรและนักเรียนคอยรับ-ส่งนักเรียนที่ประตูเข้าออก</p>	<p>๑.ผู้บริหารโรงเรียน</p> <p>๒.ครู</p> <p>๓.นักการภารโรง</p> <p>๔.นักเรียน</p> <p>๕.ผู้ปกครอง</p> <p>๖.ชุมชน</p>

สาเหตุ	มาตรการป้องกันและแก้ไข	ผู้รับผิดชอบ
<p>๖. อุบัติเหตุจากการพานักเรียนไปศึกษานอกสถานศึกษาและการนำนักเรียนร่วมกิจกรรมสำคัญ</p>	<p>๑.ศึกษาและปฏิบัติตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ ว่าด้วยการพานักเรียนไปศึกษานอกสถานศึกษาโดยเคร่งครัด</p> <p>๒.เตรียมการและวางแผนการดำเนินการอย่างชัดเจน</p> <p>๓.จัดทำประวัตินักเรียนที่ร่วมเดินทาง</p> <p>๔.จัดครูคอยควบคุม ดูแลให้อยู่ในระเบียบวินัย</p> <p>๕.จัดให้มีป้ายชื่อแสดงรายละเอียดนักเรียน/ป้ายบอกชื่อขบวนรถ</p> <p>๖.จัดให้มีเวชภัณฑ์ที่จำเป็นในการปฐมพยาบาลเบื้องต้น</p> <p>๗.ควบคุมดูแลการซื้ออาหารรับประทาน</p> <p>๘.หากมีการใช้พาหนะรถยนต์ต้องแต่งตั้งเจ้าหน้าที่ตรวจสอบสภาพรถยนต์ และตรวจประวัติคนขับเพื่อความปลอดภัย</p> <p>๙. หลีกเลี่ยงกิจกรรมที่มีความเสี่ยงต่อการเกิดอันตราย</p> <p>๑๐.จัดระบบดูแลความปลอดภัยอย่างใกล้ชิด</p> <p>๑๑.ให้ความรู้นักเรียนในการร่วมกิจกรรมอย่างปลอดภัยทุกครั้ง</p> <p>๑๒.ตรวจดูความเหมาะสมของสถานที่ที่ปลอดภัย</p> <p>๑๓.ประสานงานเจ้าหน้าที่ด้านการรักษาความปลอดภัยท้องถิ่น</p>	<p>๑.ผู้บริหารโรงเรียน</p> <p>๒.ครูประจำชั้น</p> <p>๓.นักการภารโรง</p> <p>๔.ผู้ปกครอง</p> <p>๕.ชุมชน</p> <p>๖.นักเรียน</p>
<p>๗.อุบัติเหตุจากยานพาหนะรับ-ส่งนักเรียน</p>	<p>๑. ศึกษาและปฏิบัติตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการยานพาหนะรับ-ส่งนักเรียน</p> <p>๒.ตรวจสอบยานพาหนะให้มีความเหมาะสมปลอดภัยต่อสภาพการใช้งาน</p> <p>๓.ตรวจสอบอุปกรณ์ที่เกี่ยวข้อง เช่น ถังดับเพลิง ค้อน เป็นต้น ประจำยานพาหนะ</p> <p>๔. ตรวจสอบประวัติคนขับ ความสามารถในการขับขี่ใบอนุญาตการขับขี่</p> <p>๕.กำหนดให้มีพนักงานควบคุมเพื่อดูแลความปลอดภัยของผู้โดยสาร</p> <p>๖.กำหนดแนวปฏิบัติในการโดยสารด้วยความปลอดภัยแก่นักเรียนและผู้จ้าง เช่น ห้ามห้อยโหน ปีนป้ายหยอกล้อขณะรถยนต์เคลื่อนที่</p> <p>๗.ตรวจสอบจำนวนนักเรียนทุกครั้งที่มีการขึ้นและลงรถยนต์</p> <p>๘.จัดทำป้ายชื่อรถรับ-ส่งนักเรียนให้เห็นอย่างชัดเจน</p> <p>๙.การประกันภัยโดยความสมัครใจสำหรับนักเรียน</p>	<p>๑.ผู้บริหารโรงเรียน</p> <p>๒.ครูประจำชั้น</p> <p>๓.นักการภารโรง</p> <p>๔.ผู้ปกครอง</p> <p>๕.ชุมชน</p> <p>๖.เจ้าหน้าที่ตำรวจ</p> <p>๗.นักเรียน</p>

สาเหตุ	มาตรการป้องกันและแก้ไข	ผู้รับผิดชอบ
<p>ด้านการป้องกันและแก้ไขอุบัติเหตุ</p> <p>๑. อัคคีภัย/วาตภัย/อุทกภัย/ธรณีพิบัติภัย</p>	<p>๑. แต่งตั้งคณะกรรมการรับผิดชอบตรวจสอบอุปกรณ์อย่างสม่ำเสมอ</p> <p>๒. ให้ความรู้และจัดทำแผนซักซ้อมนักเรียนเกี่ยวกับการดับไฟไหม้ไฟ</p> <p>๓. จัดให้มีเจ้าหน้าที่อยู่เวรรักษาสถานที่ราชการอย่างเคร่งครัด</p> <p>๔. จัดทำป้ายแหล่งข้อมูลแจ้งเหตุฉุกเฉิน</p> <p>๕. ดูแลสถานที่ให้สะอาด</p> <p>๖. ถ้าเกิดเหตุอัคคีภัยรายงานต้นสังกัดทันที</p> <p>๗. ให้ความรู้ในการปฏิบัติตนแก่นักเรียนให้พ้นจากอันตราย</p> <p>๘. ตรวจสอบสภาพอาคารต่างๆอย่างสม่ำเสมอ</p> <p>๙. ตัดแต่งกิ่งไม้ที่อยู่ใกล้อาคาร</p> <p>๑๐. ติดตามข่าวพยากรณ์อากาศสม่ำเสมอ</p> <p>๑๑. จัดให้มีเวชภัณฑ์ที่จำเป็นในการปฐมพยาบาลเบื้องต้น</p> <p>๑๒. จัดป้ายแหล่งข้อมูลแจ้งเหตุฉุกเฉิน</p>	<p>๑. ผู้บริหารโรงเรียน</p> <p>๒. ครูประจำชั้น</p> <p>๓. นักการภารโรง</p> <p>๔. ผู้ปกครอง</p> <p>๕. ชุมชน</p> <p>๖. เจ้าหน้าที่ตำรวจ</p> <p>๗. นักเรียน</p>
<p>ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหาทางสังคม</p> <p>๑. การล่วงละเมิดทางร่างกายและจิตใจ</p>	<p>๑. แต่งตั้งกรรมการเฝ้าระวังป้องปรามนักเรียนที่มีพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์และสถานที่จุดเสี่ยง โดยเฉพาะห้องเรียน ห้องน้ำ</p> <p>๒. ให้ความรู้แก่ครู นักเรียน ผู้ปกครอง และชุมชน</p> <p>๓. จัดบริการให้คำปรึกษาแก่นักเรียน</p> <p>๔. ใช้ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างจริงจังและต่อเนื่อง</p> <p>๕. ให้มีผู้รับผิดชอบรายงานตามลำดับชั้น</p> <p>๖. นำนักเรียนเข้าสู่การช่วยเหลือ โดยมีครูดูแลติดตามอย่างใกล้ชิดและต่อเนื่อง</p> <p>๗. ประสานงานผู้ปกครองเพื่อให้ความช่วยเหลือดูแล</p> <p>๘. ประสานงานหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น บ้านพักเด็ก และครอบครัว สถานีตำรวจ เป็นต้น</p>	<p>๑. ผู้บริหารโรงเรียน</p> <p>๒. ครูประจำชั้น</p> <p>๓. ผู้ปกครอง</p> <p>๔. ชุมชน</p> <p>๕. เจ้าหน้าที่ตำรวจ</p>
<p>๒. การทำร้ายตัวเองและการฆ่าตัวตาย</p>	<p>๑. จัดให้มีระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ โดยมอบหมายครูประจำชั้น สังเกตพฤติกรรมนักเรียนเป็นรายบุคคล</p> <p>๒. จัดทำระบบเครือข่ายระหว่างผู้ปกครอง ชุมชน สถานศึกษา เพื่อการสื่อสารและสานสัมพันธ์ร่วมมือป้องกันแก้ไขปัญหากับพฤติกรรมนักเรียน</p>	<p>๑. ผู้บริหารโรงเรียน</p> <p>๒. ครูประจำชั้น</p> <p>๓. ผู้ปกครอง</p> <p>๔. ชุมชน</p>

สาเหตุ	มาตรการป้องกันและแก้ไข	ผู้รับผิดชอบ
	<p>๓. จัดกิจกรรมปลูกฝังให้เกิดความรัก ความสามัคคี ความเอื้ออาทรและช่วยเหลือซึ่งกันและกัน</p> <p>๔. จัดกิจกรรมส่งเสริมพัฒนาศักยภาพของนักเรียน อย่างหลากหลาย</p> <p>๕. ประสานความร่วมมือกับผู้เชี่ยวชาญ ให้คำปรึกษา อย่างสม่ำเสมอ</p> <p>๖. ประสานพ่อแม่ ผู้ปกครองทันที เมื่อเกิดปัญหา เพื่อ แก้ปัญหาเฉพาะหน้าด้วยวิธีการต่างๆ</p>	
<p>๓. สารเสพติด</p>	<p>๑. จัดกิจกรรมเสริมทักษะชีวิต เพื่อสร้างความตระหนัก และให้นักเรียนเห็นคุณค่าแห่งตน</p> <p>๒. จัดทำระบบเครือข่ายระหว่างผู้ปกครอง ชุมชน สถานศึกษา เพื่อการสื่อสารและสานสัมพันธ์ร่วมมือ ป้องกันแก้ไขปัญหาเกี่ยว เกี่ยวกับพฤติกรรมนักเรียน</p> <p>๓. จัดกิจกรรมที่ให้นักเรียนแสดงออกตามความสามารถ ที่ถูกต้อง เช่น ศิลปะ ดนตรี กีฬา เป็นต้น</p> <p>๔. จัดกลุ่มเฝ้าระวังโดยอาศัยเครือข่ายทั้งภายในและ ภายนอกสถานศึกษา</p> <p>๕. จัดการอบรมเสริมสร้างคุณธรรม จริยธรรมให้แก่ นักเรียน</p> <p>๖. ให้ความรู้แก่นักเรียนในการเลือกชมสื่อในด้านต่างๆ อย่างเหมาะสม</p> <p>๗. จัดบรรยากาศสิ่งแวดล้อมในสถานศึกษาให้สะอาด ร่มรื่น สวยงาม เอื้อต่อการจัดการเรียนรู้</p> <p>๘. ใช้มาตรการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ</p> <p>๙. แต่งตั้งผู้รับผิดชอบแก้ไขปัญหายาเสพติดใน สถานศึกษา</p> <p>๑๐. คัดกรองและตรวจสุขภาพนักเรียนเป็นประจำ</p>	<p>๑. ผู้บริหารโรงเรียน</p> <p>๒. ครูประจำชั้น</p> <p>๓. ผู้ปกครอง</p> <p>๔. เจ้าหน้าที่ตำรวจ</p> <p>๕. ชุมชน</p>

สาเหตุ	มาตรการป้องกันและแก้ไข	ผู้รับผิดชอบ
๔. การอุปโภคบริโภค	<p>๑. จัดให้มีชมรมคุ้มครองผู้บริโภคในสถานศึกษา (อย.น้อย) เพื่อตรวจสอบคุณภาพและสารปนเปื้อนในอาหาร และประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสาร</p> <p>๒. จัดทำป้ายนิเทศ และกิจกรรมรณรงค์ ให้ความรู้เกี่ยวกับการใช้เครื่องอุปโภคบริโภคอย่างถูกสุขอนามัย</p> <p>๓. จัดให้มีเจ้าหน้าที่ทำความสะอาด รักษาความสะอาด ระเบียบเรียบร้อยภายในโรงอาหารของโรงเรียน</p> <p>๔. จัดให้มีระบบกำจัดขยะ การบำบัดน้ำเสีย และจัดสร้างบ่อดักไขมัน</p> <p>๕. ในกรณีเกิดอุบัติเหตุจากการอุปโภคบริโภคของนักเรียน ให้ดำเนินการปฐมพยาบาลเบื้องต้นก่อนส่งต่อโรงพยาบาล</p> <p>๖. ประสานแจ้งผู้ปกครองนักเรียนรับทราบเมื่อเกิดเหตุ</p> <p>๗. จัดครูอนามัยอำนวยความสะดวกในการดูแลรักษาพยาบาลร่วมกับผู้ปกครองเพื่อรับทราบข้อมูลนักเรียน</p> <p>๘. รายงานเหตุการณ์ให้ผู้บังคับบัญชาทราบตามลำดับชั้น</p>	<p>๑. ผู้บริหารโรงเรียน</p> <p>๒. ครูประจำชั้น</p> <p>๓. ผู้ปกครอง</p> <p>๔. ชุมชน</p> <p>๕. นักเรียน</p>
๕. การทะเลาะวิวาท	<p>๑. ดำเนินการตามระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ</p> <p>๒. จัดทำระบบเครือข่ายระหว่างผู้ปกครอง ชุมชน สถานศึกษา เพื่อการสื่อสารและสานสัมพันธ์ร่วมมือป้องกันแก้ไขปัญหากับพฤติกรรมนักเรียน</p> <p>๓. จัดให้มีการหน่วยเคลื่อนที่เร็ว เพื่อเข้าระงับเหตุกรณีที่มีเหตุทะเลาะวิวาท โดยประสานงานกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ</p> <p>๔. ประสานแจ้งผู้ปกครองนักเรียนผู้ก่อเหตุ ผู้ได้รับบาดเจ็บให้ผู้ปกครองนักเรียนทราบและจัดเจ้าหน้าที่ดูแล โดยรายงานให้ผู้บังคับบัญชารับทราบตามลำดับ</p> <p>๕. ประสานความร่วมมือกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ อปพร. หรือ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น</p>	<p>๑. ผู้บริหารโรงเรียน</p> <p>๒. ครูประจำชั้น</p> <p>๓. ผู้ปกครอง</p> <p>๔. ชุมชน</p>

สาเหตุ	มาตรการป้องกันและแก้ไข	ผู้รับผิดชอบ
<p>๖.การถูกล่อลวงและลักพา</p>	<p>๑.จัดกิจกรรมเสริมสร้างทักษะการคิด วิเคราะห์ การแก้ปัญหาเฉพาะหน้า การตัดสินใจ การให้คำปรึกษาที่ถูกต้อง รวมไปถึงทักษะการป้องกันตัวเองให้พ้นจากการถูกล่อลวงและลักพา</p> <p>๒.จัดระบบรักษาความปลอดภัยที่มีประสิทธิภาพ จัดเวรยาม เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยในสถานศึกษา</p> <p>๓.ประสานงานกับชุมชน เครือข่ายผู้ปกครอง ในการสอดส่องนักเรียนอย่างทั่วถึงและสม่ำเสมอ</p> <p>๔.ประสานงานกับเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง ช่วยสอดส่องดูแล เพื่อป้องกันการถูกล่อลวงและลักพา</p> <p>๕.ให้มีการประชาสัมพันธ์ข่าวสารเกี่ยวกับการล่อลวงและลักพา และวิธีการป้องกันให้นักเรียนทราบทุกระยะ</p> <p>๖.ประสานงานเจ้าหน้าที่ตำรวจ ผู้ปกครอง เพื่อดำเนินการติดตามค้นหา</p> <p>๗.ขอความร่วมมือจากครู ผู้ปกครอง ชุมชน หรือผู้ที่เกี่ยวข้องในการแจ้งเบาะแส</p> <p>๘.ประสานแจ้งผู้ปกครองนักเรียนรับทราบเมื่อเกิดเหตุ โดยรายงานให้ผู้บังคับบัญชารับทราบตามลำดับ</p>	<p>๑.ผู้บริหารโรงเรียน</p> <p>๒.ครูประจำชั้น</p> <p>๓.ผู้ปกครอง</p> <p>๔.ชุมชน</p>
<p>๗.สื่อลามกอนาจาร</p>	<p>๑.ควบคุมดูแลการนำข้อมูลข่าวสารและสื่อบันเทิงต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศ ไม่ให้เข้ามาเผยแพร่ในสถานศึกษา</p> <p>๒.จัดทำหลักสูตรบูรณาการการสอนในเรื่องเพศศึกษา ศีลธรรม คุณธรรม จริยธรรมที่ดี และเหมาะสมในทางสังคมให้กับนักเรียน</p> <p>๓.จัดกิจกรรมและเสริมสร้างค่านิยม ปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรมที่ดีงามให้กับนักเรียนเพื่อการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม</p> <p>๔.ประสานความร่วมมือกับเจ้าหน้าที่และผู้ที่เกี่ยวข้องในการตรวจตรา ควบคุมดูแล ตามแหล่งจำหน่ายและเผยแพร่</p>	<p>๑.ผู้บริหารโรงเรียน</p> <p>๒.ครูประจำชั้น</p> <p>๓.ผู้ปกครอง</p> <p>๔.ชุมชน</p>

สาเหตุ	มาตรการป้องกันและแก้ไข	ผู้รับผิดชอบ
	<p>๕.ดำเนินการตรวจค้นยึดสิ่งของและลงโทษ หากพบนักเรียนนำสื่อลามกอนาจารเข้ามาสถานศึกษา ติดต่อประสานงานผู้ปกครอง เพื่อหาแนวทางแก้ไขปรับเปลี่ยนพฤติกรรม</p> <p>๖.มอบครูประจำชั้น ติดตามและเฝ้าระวัง ภายหลังดำเนินการแก้ไขแล้ว เพื่อเป็นการแก้ไขปัญหาในระยะต่อไปมิให้เกิดขึ้น</p>	
<p>๘.อบายมุข</p>	<p>๑.กำหนดให้สถานศึกษา เป็นเขตปลอดอบายมุขทุกประเภท</p> <p>๒.จัดทำแผนผัง zoning เขตปลอดอบายมุขร่วมกับชุมชน๓.จัดกิจกรรมเสริมสร้างความรู้และความตระหนักโทษภัยและปัญหาอบายมุข ที่มีผลกระทบต่อการเรียนและความเป็นอยู่ของนักเรียน</p> <p>๔.มอบหมายครูประจำชั้น ติดตามสอดส่องดูแลพฤติกรรมของนักเรียน ในกลุ่มที่มีปัญหาและกลุ่มเสี่ยง ต้องรับดำเนินการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมในเบื้องต้น</p> <p>๕.สำรวจแหล่งอบายมุขหรือแหล่งมั่วสุม โดยจัดทำเป็นข้อมูลแผนที่ตั้งเพื่อการประสานกับครูผู้รับผิดชอบ ผู้ปกครองและเจ้าหน้าที่ตำรวจ</p> <p>๖.ขอความร่วมมือจากผู้ปกครองช่วยกวดขันดูแลบุตรหลานอย่างใกล้ชิด ทั้งการเรียน ค่าใช้จ่ายเงิน การใช้โทรศัพท์ การออกเที่ยวเตร่ หรือการทำกิจกรรมนอกบ้าน รวมทั้งการใช้สื่อเทคโนโลยีในครอบครัวไปในทางที่ไม่เหมาะสม</p> <p>๗.จัดตั้งกลุ่มเครือข่ายความร่วมมือระหว่างโรงเรียน ผู้ปกครอง ชุมชนในการให้ข้อมูลข่าวสารและติดตามสอดส่องดูแลป้องกันไม่ให้เด็กนักเรียนไปมั่วสุมในแหล่งอบายมุขต่างๆ</p> <p>๘.จัดทำทะเบียนข้อมูลนักเรียนที่อยู่ในกลุ่มเสี่ยง</p> <p>๙.เชิญผู้ปกครองประชุมเพื่อหาแนวทางแก้ไขปัญหา และให้ความช่วยเหลืออย่างจริงจังร่วมกัน</p> <p>๑๐.จัดเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบในการออกตรวจตราตามแหล่งอบายมุขต่างๆ โดยการประสานความร่วมมือกับเจ้าหน้าที่ และหน่วยงานที่รับผิดชอบ หรือระหว่างสถานศึกษาด้วยกัน</p>	<p>๑.ผู้บริหาร โรงเรียน</p> <p>๒.ครูประจำชั้น</p> <p>๓.ผู้ปกครอง</p> <p>๔.ชุมชน</p>
<p>๙.พฤติกรรมชู้สาว</p>	<p>๑.ให้ความรู้ความเข้าใจในการปฏิบัติตนและพฤติกรรมที่พึงประสงค์ด้านการวางตัวคบเพื่อนต่างเพศ และจัดการเรียนการสอนเรื่องเพศศึกษา</p> <p>๒.มอบหมายครูประจำชั้น ให้คำปรึกษาแก่นักเรียน</p>	<p>๑.ผู้บริหาร โรงเรียน</p> <p>๒.ครูประจำชั้น</p> <p>๓.ผู้ปกครอง</p>

สาเหตุ	มาตรการป้องกันและแก้ไข	ผู้รับผิดชอบ
	<p>๓. จัดบรรยากาศและสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนให้ปลอดภัยโปร่งไม่มีมุมอับ อันจะส่งผลต่อพฤติกรรมในทางที่ไม่เหมาะสมของนักเรียน</p> <p>๔. กำกับติดตามดูแลการปฏิบัติหน้าที่ของครูเวรประจำวัน</p> <p>๕. สร้างเครือข่ายประสานความร่วมมือระหว่างเครือข่ายผู้ปกครอง ชุมชนและโรงเรียนในการแจ้งเบาะแส</p> <p>๖. เมื่อนักเรียนประสบปัญหาให้สถานศึกษามอบหมายผู้รับผิดชอบสืบหาข้อเท็จจริงและดำเนินการแก้ไข ในกรณีที่เป็นปัญหาร้ายแรงให้ผู้บังคับบัญชารายงานตามลำดับชั้นตอน</p> <p>๗. ประสานงานเชิญผู้ปกครองมารับทราบปัญหา และร่วมมือช่วยกันแก้ไขปัญหา ปรับเปลี่ยนพฤติกรรมไปในทางที่เหมาะสม</p> <p>๘. ติดตาม กำกับ ดูแลนักเรียนที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสม</p>	<p>๔. ชุมชน</p> <p>๕. นักเรียน</p>
<p>๑๐. อินเทอร์เน็ตและเกม</p>	<p>๑. ให้ความรู้นักเรียนในการเลือกบริโภคข้อมูลข่าวสาร ภัยจากสื่ออินเทอร์เน็ต</p> <p>๒. จัดกิจกรรมเสริมสร้างความสนใจหรือสร้างแรงจูงใจในการใช้คอมพิวเตอร์ อินเทอร์เน็ต อย่างสร้างสรรค์</p> <p>๓. ประสานความร่วมมือ ผู้ปกครอง เครือข่ายผู้ปกครอง เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องในการป้องกัน กวดขัน ดูแล ตามแหล่งสถานบันเทิง ร้านอินเทอร์เน็ต ร้านเกม เป็นต้น</p> <p>๔. ครูฝ่ายปกครองและครูที่ปรึกษากำกับ ติดตาม การมาเรียนของนักเรียนและประสานกับผู้ปกครองในการเดินทางไป – กลับระหว่างบ้านและโรงเรียน</p> <p>๕. จัดให้บริการอินเทอร์เน็ตกับนักเรียนในช่วงเวลาที่เหมาะสมตามบริบทของโรงเรียน และให้ครูควบคุมดูแลอย่างใกล้ชิด</p> <p>๖. ดำเนินการนำกลุ่มนักเรียนที่มีพฤติกรรมเสี่ยงมาอบรมให้ความรู้ในเรื่องการใช้อินเทอร์เน็ต</p> <p>๗. จัดอาสาสมัครนักเรียนคอยตรวจสอบการใช้อินเทอร์เน็ต/เว็บไซต์ต่างๆ</p> <p>๘. ประสานกับเจ้าหน้าที่ตำรวจหรือหน่วยงานที่รับผิดชอบ เพื่อติดตามตรวจสอบร้านอินเทอร์เน็ต ร้านเกมที่ให้บริการนักเรียนช่วงเวลาเรียน</p>	<p>๑. ผู้บริหารโรงเรียน</p> <p>๒. ครูประจำชั้น</p> <p>๓. ผู้ปกครอง</p> <p>๔. ชุมชน</p> <p>๕. นักเรียน</p>

สาเหตุ	มาตรการป้องกันและแก้ไข	ผู้รับผิดชอบ
ด้านสุขภาพอนามัยของนักเรียน	<p>๑.สร้างองค์ความรู้ให้แก่ครู และบุคลากร ในเรื่องแนวทางการส่งเสริมสุขภาพนักเรียน การป้องกันมลภาวะจากสิ่งแวดล้อม การป้องกันไม่ให้เกิดโรคต่างๆ ให้ระมัดระวังมากขึ้น</p> <p>๒.จัดทำมาตรการบริหารจัดการขยะในสถานศึกษา</p> <p>๓.แต่งตั้งคณะกรรมการรับผิดชอบงานให้ชัดเจน</p> <p>๔.ตรวจสุขภาพนักเรียนอย่างน้อยปีละครั้ง ประสานงานกับโรงพยาบาลเพื่อดูแลนักเรียนที่มีร่างกายอ่อนแออย่างใกล้ชิด</p> <p>๕.ปิดสถานศึกษาเมื่อมีโรคระบาด</p> <p>๖.แจ้งผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้นในกรณีมีโรคติดต่อเกิดขึ้นในโรงเรียน</p> <p>๗.จัดน้ำดื่ม น้ำใช้ให้ปลอดภัยรวมทั้งระบบกักเก็บน้ำและระบบการจ่ายน้ำให้ถูกสุขอนามัย</p> <p>๘. มีส่วนที่ถูกสุขอนามัย</p> <p>๙.มีอุปกรณ์และสถานที่สำหรับล้างมือ และให้ความรู้ในการล้างมือของนักเรียนอย่างถูกวิธี</p> <p>๑๐.ควบคุมความสะอาดในการปรุงและจำหน่ายอาหารให้ถูกสุขลักษณะ</p> <p>๑๑.จัดสถานที่และบริเวณสถานศึกษาให้ถูกสุขลักษณะ</p>	<p>๑.ผู้บริหารโรงเรียน</p> <p>๒.ครูประจำชั้น</p> <p>๓.นักการภารโรง</p>
ด้านสัตว์มีพิษ	<p>๑.จัดสภาพแวดล้อมให้สะอาดร่มรื่น ตัดแต่งกิ่งไม้ กำจัดแหล่งที่อยู่อาศัยของสัตว์มีพิษเพื่อให้เกิดความปลอดภัยแก่นักเรียน</p> <p>๒.ให้ความรู้แก่ครู บุคลากร และนักเรียนเกี่ยวกับสัตว์มีพิษ ตลอดจนวิธีการป้องกันและปฐมพยาบาลเบื้องต้นกรณีได้รับพิษ</p> <p>๓.จัดทำป้ายเตือนภัยจากสัตว์มีพิษในบริเวณที่เป็นจุดเสี่ยง เช่น บริเวณรั้วสถานศึกษา ต้นไม้ใหญ่ ซึ่งมักจะเป็นที่อยู่อาศัยของสัตว์มีพิษ</p> <p>๔.ประสานความร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการกำจัดแหล่งเพาะพันธุ์สัตว์ เช่น กำจัดแหล่งเพาะพันธุ์ยุง</p> <p>๕.จัดเตรียมอุปกรณ์และเวชภัณฑ์ในการปฐมพยาบาล กรณีที่ได้รับพิษจากสัตว์มีพิษ</p> <p>๖.จัดทำแผนฉุกเฉินและการฝึกซ้อม โดยความร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง</p>	<p>๑.ผู้บริหารโรงเรียน</p> <p>๒.ครูประจำชั้น</p> <p>๓.นักการภารโรง</p>

เอกสารอ้างอิง

๑. คู่มือการคุ้มครองและช่วยเหลือเด็กนักเรียน ศูนย์เฉพาะกิจคุ้มครองและช่วยเหลือเด็กนักเรียน สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ ปีที่พิมพ์ พ.ศ. ๒๕๕๗.
๒. มาตรฐานโรงเรียนคุ้มครองเด็ก สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ มูลนิธิศูนย์พิทักษ์เด็ก ปีที่พิมพ์ พ.ศ. ๒๕๕๙.
๓. โครงการดูแลช่วยเหลือและคุ้มครองเด็กนักเรียน การคุ้มครองและช่วยเหลือนักเรียน พระบรมราโชบายข้อ ๒ มีพื้นฐานที่มั่นคงเข้มแข็ง ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๘๐) ข้อ ๔ ด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม ศูนย์เฉพาะกิจและช่วยเหลือเด็กนักเรียน สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน.

ภาคผนวก

แบบรายงาน สพป.ชม.๔

ศูนย์เฉพาะกิจคุ้มครองและช่วยเหลือเด็กนักเรียน
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต ๔
กรณี

วันที่.....เวลา น.

เรื่อง รายงาน.....

เรียน ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต ๔

๑. สรุปเหตุการณ์ข้อเท็จจริง (ระบุให้ครบถ้วน)

ชื่อ-สกุล ผู้รับผลกระทบ/สถานที่ ตำแหน่ง

(ผู้บริหาร/ครู/นักเรียน) เพศชาย/หญิง อายุ.....ปี เบอร์โทร.....

ที่อยู่ ผู้รับผลกระทบ.....

สถานที่เกิดเหตุ วันที่เกิดเหตุ...../...../..... เวลา..... น.

วันที่พบเหตุ/...../..... เวลา น.

ที่อยู่ สถานที่เกิดเหตุ.....

เหตุการณ์.....

๒. โรงเรียนได้ดำเนินการอะไรบ้าง

๔. ความเห็นเบื้องต้นของผู้รับแจ้ง

ควรดำเนินการโดยเร่งด่วนทันที ควรลงพื้นที่ตรวจสอบเหตุ

ควรประสานงานหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ได้แก่

อื่นๆ

๕. ความเห็นเบื้องต้นของผู้บังคับบัญชา

๖. รายละเอียดอื่นๆ เพิ่มเติม

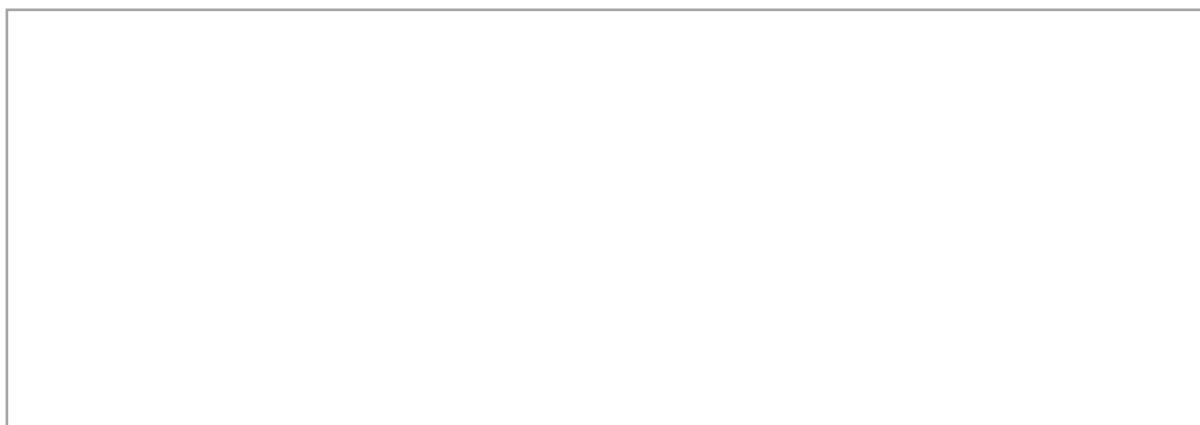
.....

.....

.....

.....

๗. ภาพถ่าย (ถ้ามี)

๘. ผู้รายงาน:

ชื่อ-สกุล..... เบอร์โทร..... ผู้รายงาน (ครูที่ได้รับมอบหมาย)

ชื่อ-สกุล..... เบอร์โทร..... ผู้อำนวยการโรงเรียน

ขอเรียนย้ำว่า...การรายงานเรื่องในงาน ถือเป็นเรื่องลับทุกเรื่อง เช่น รายงานที่มีรูปศพต่าง ๆ ในที่เกิดเหตุ หรือรูปน้องที่ถูก พสน. ควบคุมตามหน้าที่ หรือรูปการตรวจพื้นที่ พสน. ที่มีเด็กนักเรียนอยู่ด้วย เป็นต้น รายงานมาได้ แต่ทุกท่านต้องเข้าใจตรงกันว่า **ห้ามเผยแพร่** ถือเป็นเรื่องที่เข้าชั้นความลับ

แบบประเมินสถานศึกษาปลอดภัย
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต ๔

ส่วนที่ ๑ ข้อมูลทั่วไป

๑. ชื่อสถานศึกษา.....อำเภอ.....
๒. เปิดสอนระดับชั้น.....
๓. จำนวนบุคลากร/ผู้บริหารคน
๔. บุคลากรผู้ดูแลรับผิดชอบด้านความปลอดภัย
 - ๔.๑ ชื่อ-สกุล.....ตำแหน่ง.....เบอร์โทรศัพท์.....
 - ๔.๒ ชื่อ-สกุล.....ตำแหน่ง.....เบอร์โทรศัพท์.....
 - ๔.๓ ชื่อ-สกุล.....ตำแหน่ง.....เบอร์โทรศัพท์.....
๕. จำนวนนักเรียน ณ ปัจจุบัน
 - ๕.๑ ระดับปฐมวัย คน
 - ๕.๒ ระดับประถมศึกษา.....คน
 - ๕.๓ รมัธยมศึกษา.....คน

ส่วนที่ ๒ มาตรการสถานศึกษาปลอดภัย

ที่	รายการ	มีการดำเนินการตามหลักฐานเอกสารอ้างอิง	ไม่มีดำเนินการ/สาเหตุเหตุผลชี้แจงประกอบ
๑	มีนโยบายความปลอดภัยในสถานศึกษา เป็นลายลักษณ์อักษร และมีการประกาศนโยบายให้เห็นได้ชัดเจน		
๒	มีแผนงานและงบประมาณ ดำเนินการด้านความปลอดภัยในสถานศึกษาที่ชัดเจน		
๓	มีบุคลากรผู้ดูแลรับผิดชอบด้านความปลอดภัยในสถานศึกษาที่ชัดเจน		
๔	มีคณะทำงานหรือคณะกรรมการความปลอดภัยของสถานศึกษาที่ชัดเจน		
๕	มีกฎระเบียบหรือคู่มือ/แนวทางว่าด้วยความปลอดภัยในสถานศึกษาที่เหมาะสม		

ที่	รายการ	มีการดำเนินการ ตามหลักฐานเอกสารอ้างอิง	ไม่มีดำเนินการ/สาเหตุ เหตุผลชี้แจงประกอบ
๖	บุคลากรทุกระดับ เช่น อาจารย์ ผู้บริหาร ลูกจ้าง ได้รับการอบรมให้ มีความรู้เกี่ยวกับความปลอดภัยใน สถานศึกษาตามแผนงานที่กำหนด		
๗	มีการอบรมเกี่ยวกับการปฐม พยาบาลเบื้องต้นแก่บุคลากรใน สถานศึกษา		
๘	มีโครงการหรือการดำเนินการเพื่อ รักษาความสะอาด ความเป็น ระเบียบเรียบร้อยในสถานศึกษาที่ ชัดเจนและมีประสิทธิภาพ		
๙	มีการดูแล สำรวจหรือตรวจสอบ ความปลอดภัยในสถานศึกษา โดยกำหนดผู้รับผิดชอบที่ชัดเจน รวมทั้งนำผลไปปรับปรุงแก้ไข		
๑๐	มีอุปกรณ์ป้องกันอันตรายของ เครื่องจักร เครื่องมือ (Safeguard) ในสถานศึกษาอย่างครบถ้วนและมี ประสิทธิภาพ เช่น ฝาครอบใบมีด เครื่องตัดหญ้า ฝาครอบใบเลื่อย ฝา ครอบสายพาน		
๑๑	มีระบบป้องกันอันตรายจากไฟฟ้า รั่วหรือการต่อสายดินใน สถานศึกษาที่มีประสิทธิภาพ		
๑๒	มีระบบป้องกันและระงับอัคคีภัยใน สถานศึกษา เช่น สัญญาณแจ้งเหตุ เพลิงไหม้ ถึงดับเพลิง เป็นต้น รวมทั้งการตรวจสอบและ บำรุงรักษาที่ชัดเจน		
๑๓	มีแผนป้องกันและระงับอัคคีภัยใน สถานศึกษาที่ชัดเจน		
๑๔	มีการฝึกอบรมการดับเพลิงขั้นต้น ในสถานศึกษา		
๑๕	มีการฝึกซ้อมดับเพลิงและการ ฝึกซ้อมอพยพหนีไฟในสถานศึกษา ประจำปี		

ที่	รายการ	มีการดำเนินการ ตามหลักฐานเอกสารอ้างอิง	ไม่มีดำเนินการ/สาเหตุ เหตุผลชี้แจงประกอบ
๑๖	มีการฝึกซ้อมตามข้อ ๑๕ โดยใช้ หน่วยงานที่ได้รับการรับรองเป็นผู้ ฝึกสอน		
๑๗	มีห้องพยาบาล และอุปกรณ์ในการ ปฐมพยาบาลเบื้องต้นใน สถานศึกษาพร้อมผู้รับผิดชอบที่ ชัดเจน		
๑๘	มีมาตรการป้องกันการเกิดโรค ระบาดหรือโรคติดต่อให้กับ บุคลากรและมีการเผยแพร่ให้ ความรู้เกี่ยวกับการป้องกันการ เจ็บป่วยหรือโรคอันเนื่องจากการ ทำงานในสถานศึกษา		
๑๙	มีห้องส้วม (ที่ถ่ายอุจจาระ และที่ ถ่ายปัสสาวะ) และอ่างล้างมือ สำหรับนักเรียน/นักศึกษา แยก ชาย - หญิงที่พอเพียง		
๒๐	มีการจัดน้ำดื่มที่สะอาด ที่ล้าง หน้าที่ถูกสุขลักษณะและพอเพียง เพื่อให้บุคลากรได้ใช้ก่อนการ รับประทานอาหารหรือดื่ม เครื่องดื่ม		
๒๑	มีการจัดที่รับประทานอาหารและที่ พักที่เหมาะสมและถูกสุขลักษณะ เช่น ระบบแสงสว่าง ระบบระบาย อากาศ ระดับความดังของเสียง เป็นต้น		
๒๒	มีการจัดสภาพแวดล้อมที่เหมาะสม และปลอดภัยในสถานศึกษา		
๒๓	มีมาตรการเพื่อความปลอดภัย สำหรับการเรียนการสอนเกี่ยวกับ สารเคมีในสถานศึกษาที่เหมาะสม และปลอดภัย		

ที่	รายการ	มีการดำเนินการ ตามหลักฐานเอกสารอ้างอิง	ไม่มีดำเนินการ/สาเหตุ เหตุผลชี้แจงประกอบ
๒๔	มีการรับฟังความคิดเห็นหรือ ข้อเสนอแนะด้านความปลอดภัยใน สถานศึกษาจากครู อาจารย์ นักเรียน/นักศึกษา และมีการนำไป ปรับปรุงแก้ไข		
๒๕	มีการจัดเก็บข้อมูลสถิติอุบัติเหตุ หรือการเจ็บป่วยในสถานศึกษา และการวางแผนป้องกันที่ เหมาะสม		
๒๖	มีการจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมและ กระตุ้นจิตสำนึกให้แก่นักเรียน/ นักศึกษาด้านความปลอดภัยใน สถานศึกษา ในรูปแบบต่างๆ ที่ เหมาะสม		
๒๗	มีหนังสือ ตำรา หรือมาตรฐาน เกี่ยวกับความปลอดภัย อาชีว อนามัยและสภาพแวดล้อมในการ ทำงาน เพื่อใช้ในการศึกษาค้นคว้า และการเรียนรู้ของบุคลากร		
๒๘	มีมาตรการดูแลเพื่อความปลอดภัย ในการเดินทาง เช่น การจัดระบบ จราจรการสวมหมวกกันน็อค การ ดูแลยานพาหนะรับ-ส่งนักเรียน ใบอนุญาตขับรถ เป็นต้น สำหรับ นักเรียน/นักศึกษาในสถานศึกษา		
๒๙	มีการสร้างความร่วมมือและ กิจกรรมดำเนินการระหว่างชุมชน ผู้ประกอบการและหน่วยงานภาครัฐ เพื่อให้เกิดความปลอดภัยใน สถานศึกษา		
๓๐	มีนักเรียนจัดตั้งชมรมและ คณะกรรมการดำเนินการ ด้านความปลอดภัยในสถานศึกษา		

ส่วนที่ ๓ มาตรการความปลอดภัยจากการลดการแพร่เชื้อโรค

คำชี้แจง โปรดกาเครื่องหมาย ✓

ที่	รายการ	มี	ไม่มี
๑	มีการจัดโต๊ะเก้าอี้นั่งเรียน ที่นั่งในโรงอาหาร ที่นั่งพัก โดยจัดเว้นระยะห่างอย่างน้อย ๑-๒ เมตร พร้อมติดสัญลักษณ์แสดงระยะห่าง หรือไม่*		
๒	มีนโยบายกำหนดให้นักเรียน นักศึกษา ครู บุคลากร และผู้เข้ามาติดต่อ ในสถานศึกษา ทุกคน ต้องสวมหน้ากากผ้าหรือหน้ากากอนามัย ๑๐๐% ตลอดเวลาที่อยู่ในสถานศึกษา หรือไม่*		
๓	มีจุดล้างมือด้วยสบู่และน้ำ หรือจัดวางเจลแอลกอฮอล์สำหรับใช้ทำความสะอาดมือ บริเวณพื้นที่รวม เช่น ทางเข้าอาคารเรียน หน้าประตูห้องเรียน ทางเข้าโรงอาหาร อย่างเพียงพอ หรือไม่*		
๔	มีมาตรการตรวจวัดอุณหภูมิร่างกาย ให้กับนักเรียนนักศึกษา ครู บุคลากร และผู้เข้ามาติดต่อ ทุกคน ก่อนเข้าสถานศึกษา หรือไม่*		
๕	มีมาตรการประกาศให้งดหรือลดการทำกิจกรรมรวมกลุ่มคนจำนวนมาก การเข้าไปในพื้นที่ที่มีคนจำนวนมาก หรือพื้นที่เสี่ยงที่มีการแพร่ระบาดของโรค หรือไม่*		
๖	มีการทำความสะอาดบริเวณพื้นผิวสัมผัสร่วมทุกวัน เช่น โต๊ะ เก้าอี้ ราวบันได ลิฟต์ กลอน ประตู มือจับประตู-หน้าต่าง อุปกรณ์ของใช้ในห้องน้ำ หรือไม่*		
๗	มีมาตรการส่งเสริมให้นักเรียน นักศึกษา ครู หรือบุคลากร ดูแลใส่ใจปฏิบัติตน มีวินัย รับผิดชอบต่อตนเอง ปฏิบัติตามมาตรการป้องกันโควิด-๑๙ อย่างเคร่งครัด ซื่อสัตย์ต่อตนเอง และไม่ปิดบังข้อมูลกรณีสัมผัสใกล้ชิดกับผู้สัมผัสเสี่ยงสูง หรือไม่*		
๘	มีมาตรการส่งเสริมให้นักเรียน นักศึกษา ครู หรือบุคลากรในการกินอาหารโดยใช้ช้อนส่วนตัว ทุกครั้ง และควรงดการกินอาหารร่วมกัน หรือไม่*		
๙	มีมาตรการส่งเสริมให้นักเรียน นักศึกษา ครู หรือบุคลากรในการกินอาหารครบ ๕ หมู่ อาหารปรุงสุกใหม่ร้อนๆ กรณีอาหารเก็บเกิน ๒ ชั่วโมง นำมาอุ่นให้ร้อนทั่วถึง ก่อนกินอีกครั้ง หรือไม่*		
๑๐	มีการจัดระบบให้นักเรียน นักศึกษา ครู บุคลากร และผู้เข้ามาติดต่อภายในสถานศึกษา ทุกคน ลงทะเบียนไทยชนะตามที่รัฐกำหนดด้วย app ไทยชนะ หรือลงทะเบียนบันทึกการเข้า-ออกอย่างชัดเจน หรือไม่*		
๑๑	มีการจัดระบบการตรวจสอบ ตรวจตรา และเฝ้าระวังนักเรียน นักศึกษา ครู บุคลากร หรือ บุคคลที่มาจากพื้นที่เสี่ยงเพื่อเข้าสู่กระบวนการคัดกรอง หรือไม่*		
๑๒	มีการปรับปรุงห้องเรียน ให้มีสภาพการใช้งานได้ดี อากาศถ่ายเทสะดวก หรือไม่*		
๑๓	มีมาตรการกำหนดให้นักเรียน นักศึกษา ครู หรือบุคลากรที่มีประวัติสัมผัสใกล้ชิดกับผู้สัมผัสเสี่ยงสูง หรือเข้าไปสัมผัส/อยู่ในพื้นที่เสี่ยงที่มีการแพร่ระบาดของโรคโควิด-๑๙ กักกันตัวเอง ๑๔ วัน หรือไม่*		
๑๔	มีการทำความสะอาดห้องเรียน ห้องเรียนร่วม (เช่น ห้องคอมพิวเตอร์ ห้องดนตรี อุปกรณ์กีฬา) และอุปกรณ์ที่ใช้ในการเรียนการสอน ก่อนและหลังใช้งานทุกครั้ง หรือไม่*		

ที่	รายการ	มี	ไม่มี
๑๕	มีการจัดสภาพแวดล้อมบริเวณภายในสถานศึกษาให้สะอาด ปลอดภัย และถูกสุขลักษณะ หรือไม่*		
๑๖	มีมาตรการส่งเสริมให้นักเรียน นักศึกษา ครู บุคลากร และผู้ปกครองทำการประเมินความเสี่ยงของตนเอง ผ่าน Thai save Thai ก่อนออกจากบ้านทุกวัน หรือไม่*		
๑๗	มีมาตรการกำหนดให้ทำการเรียนการสอนแบบประจำห้องเรียน เน้นงดการเดินทางสลับห้องเรียน หรือไม่*		
๑๘	มีมาตรการส่งเสริมให้ดูแลตนเองและสังเกตอาการเสี่ยงโควิด-๑๙ เช่น ไข้ ไอ น้ำมูก เจ็บคอ คอแห้ง อ่อนเพลีย หายใจลำบาก หายใจเร็ว เจ็บแน่นหน้าอก เสียการทรงตัว ลื่นไม่รับรส ตาแดง มีผื่น หรือไม่*		
๑๙	มีห้องพยาบาลหรือพื้นที่ภายในสถานศึกษาสำหรับแยกผู้ที่ต้องสังเกตอาการหรือมีอาการทางระบบทางเดินหายใจ หรือไม่*		
๒๐	มีนักเรียนแกนนำด้านสุขภาพ จิตอาสา เป็นอาสาสมัครในการช่วยเฝ้าระวังและดูแลสุขภาพนักเรียน หรือไม่*		
๒๑	มีการตั้งกลุ่มไลน์นักเรียนและมีนักเรียนแกนนำด้านสุขภาพ อย่างน้อย ๑ คนต่อห้อง สำหรับเป็นผู้สื่อสารข่าวสารความรู้ด้านสุขภาพในการป้องกันการแพร่ระบาดของโรคโควิด-๑๙ จากแหล่งความรู้ที่เชื่อถือได้ และ Social media อาทิ Website , Facebook , Line , Application เป็นต้น หรือไม่*		
๒๒	มีการเตรียมหน้ากากผ้า สำรองสำหรับเด็กเล็ก หรือไม่*		
๒๓	มีมาตรการส่งเสริมให้ได้รับบริการสุขภาพขั้นพื้นฐาน เช่น การตรวจสุขภาพร่างกายทั่วไป ความสะอาดร่างกาย อย่างทั่วถึง หรือไม่*		
๒๔	มีมาตรการคัดกรอง เว้นระยะห่าง ทำความสะอาดที่พักหรือเรือนนอน และจัดสภาพแวดล้อมให้ถูกสุขลักษณะ และมีตารางเวรทำความสะอาดทุกวัน หรือไม่ (กรณีมีที่พักหรือเรือนนอน)*		
๒๕	มีมาตรการคัดกรอง เว้นระยะห่าง ทำความสะอาดและจัดสภาพแวดล้อมให้สอดคล้องกับข้อบัญญัติการปฏิบัติด้านศาสนกิจ และมีตารางเวรทำความสะอาดทุกวัน หรือไม่ (กรณีมีสถานที่ปฏิบัติศาสนากิจ)*		
๒๖	มีมาตรการการดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่ด้อยโอกาส ฐานะยากจน หรือมีความบกพร่องด้านพัฒนาการ การเรียนรู้ หรือด้านพฤติกรรมอารมณ์ รวมถึงภาวะสมาธิสั้น และเด็กออทิสติก ที่สามารถเรียนร่วมกับเด็กปกติ หรือไม่*		
๒๗	มีแผนการจัดการเรียนการสอนเป็นการเฉพาะ กรณีตรวจพบนักเรียนติดเชื้อยืนยัน มีการกักตัว หรือปิดโรงเรียน หรือไม่*		
๒๘	มีแนวปฏิบัติการสื่อสารประชาสัมพันธ์ข้อมูล เพื่อลดการรังเกียจและการตีตราทางสังคม (Social stigma) หรือไม่*		
๒๙	มีแนวปฏิบัติการจัดการความเครียดของครูและบุคลากร หรือไม่*		
๓๐	มีการตรวจสอบประวัติเสี่ยงและการกักตัวของนักเรียนและบุคลากร ก่อนเปิดภาคเรียน และก่อนเข้าสถานศึกษา หรือไม่*		
๓๑	มีแนวปฏิบัติตามระเบียบสำหรับนักเรียน นักศึกษา ครู และบุคลากรสงสัยติดเชื้อหรือยืนยันติดเชื้อโควิด-๑๙ โดยไม่ถือเป็นวันลาหรือวันหยุดเรียน หรือไม่*		

ที่	รายการ	มี	ไม่มี
๓๒	มีการกำหนดนโยบายและแนวทางการป้องกันการแพร่ระบาดของโรคโควิด ๑๙ ของสถานศึกษา อย่างเป็นลายลักษณ์อักษรหรือมีหลักฐานชัดเจน หรือไม่*		
๓๓	มีการแต่งตั้งคณะทำงานป้องกันการแพร่ระบาดของโรคโควิด-๑๙ ในสถานศึกษา ประกอบด้วย ครู บุคลากร คณะกรรมการสถานศึกษา และผู้เกี่ยวข้อง รวมถึงกำหนดบทบาทหน้าที่อย่าง ชัดเจน หรือไม่*		
๓๔	มีการสื่อสารประชาสัมพันธ์มาตรการและความรู้ในการป้องกันโรคโควิด ๑๙ แก่นักเรียน ครู บุคลากร และผู้ปกครอง โดยการประชุมชี้แจงหรือผ่านช่องทางสื่อสาร อย่างน้อย ๑ ครั้ง ก่อนหรือวันแรกของการเปิดเรียน หรือไม่*		
๓๕	มีแนวทางปฏิบัติสำหรับครู กรณีตรวจพบผู้ติดเชื้อยืนยันในสถานศึกษา หรือไม่* มีมาตรการการบริหารจัดการในการป้องกันการแพร่กระจายเชื้อโรคบนรถทุกประเภทที่เข้ารับ-ส่งนักเรียน อาทิ ทำความสะอาดภายใน-นอกรถ ก่อนและหลังใช้งาน จัดเว้นระยะห่างที่นั่ง มีสัญลักษณ์แสดงตำแหน่งที่นั่งชัดเจน สวมหน้ากากผ้าหรือหน้ากากอนามัยขณะอยู่บนรถ มีเจลแอลกอฮอล์บนรถ และงด-ลดการพูดคุย หยอกล้อเล่นกันบนรถ หรือไม่ (กรณีรถรับ – ส่งนักเรียน)*		
๓๖	มีแผนการใช้งบประมาณสำหรับการดำเนินการป้องกันการแพร่ระบาดของโรคโควิด -๑๙ หรือไม่*		
๓๗	มีการจัดหาวัสดุอุปกรณ์ป้องกันโรคโควิด-๑๙ เช่น หน้ากากผ้าหรือหน้ากากอนามัย เจล แอลกอฮอล์ สบู่ หรือไม่*		
๓๘	มีการบริหารจัดการการเงินเพื่อดำเนินกิจกรรมการป้องกันการแพร่ระบาดของโรคโควิด-๑๙ ตามความจำเป็นและเหมาะสม หรือไม่*		
๓๙	มีการจัดหาหรือบริหารจัดการบุคลากรทำหน้าที่เฝ้าระวัง ตรวจสอบ สอดส่อง ดูแลสุขภาพ นักเรียน และจัดการสภาพแวดล้อมในสถานศึกษาในช่วงสถานการณ์โควิด-๑๙ หรือไม่*		

ลงชื่อ

ผู้ประเมิน

(.....)

ตำแหน่ง.....

วันที่.....

คณะผู้จัดทำ

ที่ปรึกษา

- นางวรางคณา ไชยเรือน ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต ๔
- นายสมนึก นาห้วยทราย รองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต ๔
- นางแสงจันทร์ กัญยะมูล ผู้อำนวยการกลุ่มส่งเสริมการจัดการศึกษา สพป.เชียงใหม่ เขต ๔

ผู้เรียบเรียง

- นางชฎาพร ปราโมทย์ นักวิชาการศึกษาชำนาญการพิเศษ สพป.เชียงใหม่ เขต ๔
- ว่าที่ร้อยตรีอิทธิชัย ภู่มะสันทะ นักจิตวิทยาโรงเรียนประจำสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา สพป.เชียงใหม่ เขต ๔

บรรณาธิการกิจ

- นางชฎาพร ปราโมทย์ นักวิชาการศึกษาชำนาญการพิเศษ สพป.เชียงใหม่ เขต ๔

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ กลุ่มส่งเสริมการจัดการศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต ๔

ที่

วันที่ ๗ กรกฎาคม ๒๕๖๔

เรื่อง ขออนุญาตเผยแพร่แนวทางการดำเนินงานส่งเสริมความปลอดภัยและมาตรการโรงเรียนปลอดภัย (Safety School) เพื่อนำไปสู่ Happy School

เรียน ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต ๔

เรื่องเดิม ตามที่สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้มีนโยบายเรื่องความปลอดภัยของนักเรียนในสถานศึกษา ที่เป็นปัจจัยสำคัญต่อการจัดบริการทางการศึกษา ซึ่งจะส่งผลให้นักเรียนได้เรียนรู้อย่างมีความสุขและปลอดภัยแล้วยังสร้างความเชื่อมั่นของผู้ปกครองในการส่งบุตรหลานเข้ามาเรียนในสถานศึกษา

ข้อเท็จจริง เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติงานของผู้บริหาร ครู และบุคลากรของโรงเรียนในสังกัดกลุ่มส่งเสริมการจัดการศึกษา จึงขออนุญาตเผยแพร่แนวทางการดำเนินงานส่งเสริมความปลอดภัยและมาตรการโรงเรียนปลอดภัย (Safety School) เพื่อนำไปสู่ Happy School บนเว็บไซต์ของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต ๔ รายละเอียดที่แนบมาพร้อมนี้

ข้อพิจารณา เห็นควรอนุญาตให้เผยแพร่แนวทางการดำเนินงานส่งเสริมความปลอดภัยและมาตรการโรงเรียนปลอดภัย (Safety School) เพื่อนำไปสู่ Happy School บนเว็บไซต์ของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต ๔ ในส่วนของกลุ่มส่งเสริมการจัดการศึกษาต่อไป

ข้อเสนอ จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

เรียน ผอ. สพป.เชียงใหม่ ๔
-เพื่อเผยแพร่เอกสาร
อนุญาตเผยแพร่เอกสาร
เมื่อวันที่ ๗ ก.ค. ๖๔

(นางชฎาพร ปราโมทย์)
นักวิชาการศึกษาชำนาญการพิเศษ

(นางสงจันทร์ กัญชมูล)

ผู้อำนวยการกลุ่มส่งเสริมการจัดการศึกษา
๗ ก.ค. ๖๔

-อนุญาต

๘ ก.ค. ๖๔